



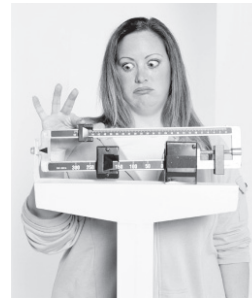
## «Москалів ми били, будем бити знов...»

На Сумщині відсвяткували 357-ту річницю Конотопської битви  
» стор. 2

## Попереду Москви



Українська економіка подекуди випереджає російську. Про які тенденції можуть свідчити статистичні дані?  
» стор. 8



## Огрядне лихо

Зайва вага стає призвідником серйозних недуг: імунна система сприймає зайві жирові клітини як шкідливий елемент  
» стор. 10

# Україна молода

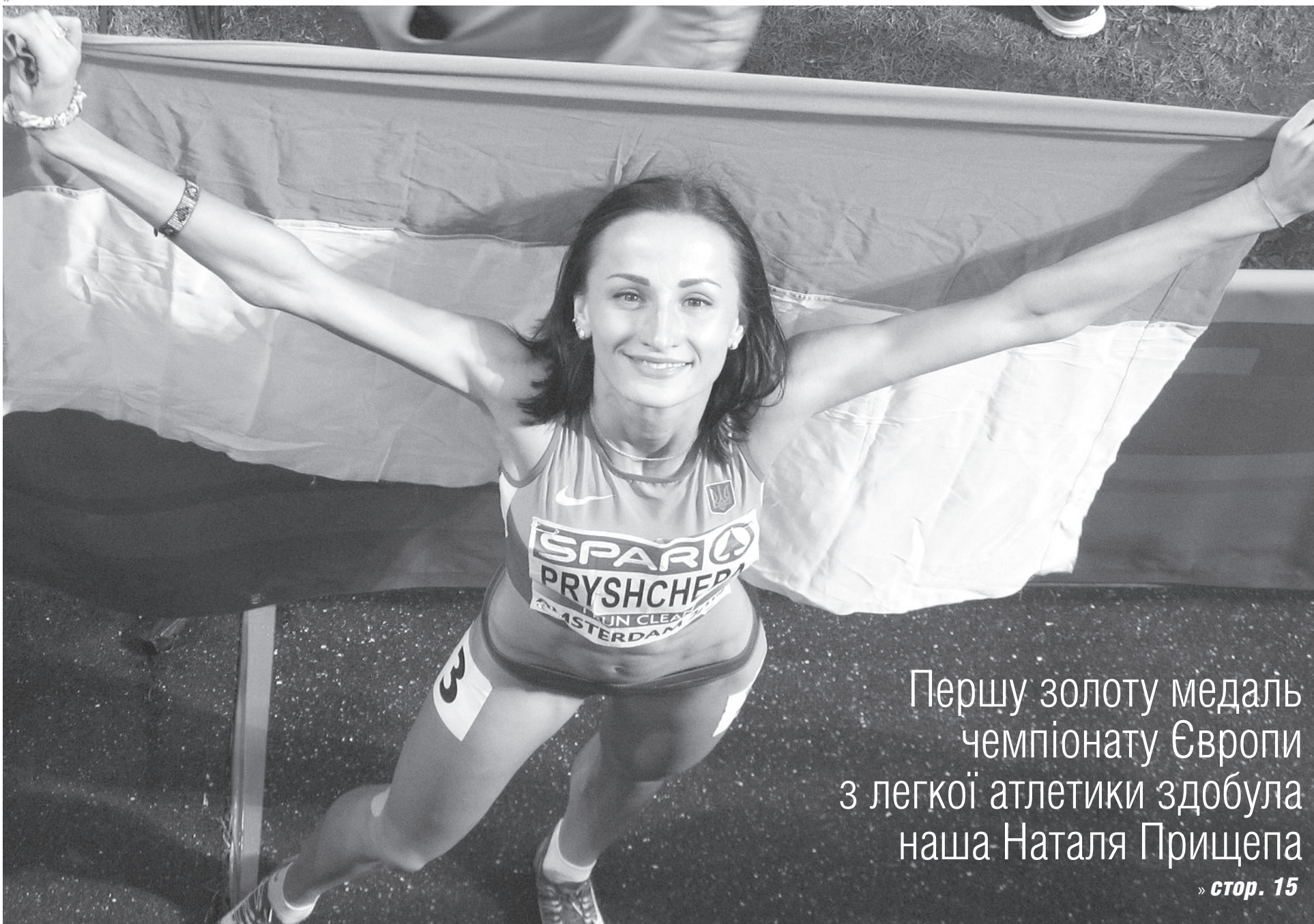
Вівторок, 12 липня 2016 року

№ 86 (5079)



Учораши курси  
НБУ:  
1 \$ = 24,83 грн  
1 € = 27,49 грн  
1 рос. руб. = 0,3 грн

# Нестримний ривок



Першу золоту медаль чемпіонату Європи з легкої атлетики здобула наша Наталя Прищеп

» стор. 15

Майстер бігу на 800 м Наталя Прищеп принесла Україні золоту нагороду легкоатлетичного чемпіонату Європи.  
Фото з сайта [xsport.ua](http://xsport.ua).





Андрій Лозовий  
народний депутат

«Як триста п'ятдесят сім років тому козаки захищали нашу землю від московського війська, так і сьогодні наші Герої захищають Україну на Донбасі від таких самих московських окупантів».

## ■ НОВИНИ ПЛЮС

### Турбують війна, корупція і безробіття

Серед ключових проблем для нашої країни громадяни обрали війну на Донбасі, корупцію в державних органах влади та безробіття. Про це свідчать результати соціологічного опитування, яке провела соціологічна група «Рейтинг».

Серед трьох найважливіших проблем для України кожен другий респондент (52%) назвав військові дії на сході держави, а 39% згадали про тотальну корупцію. Виділили українці й економічні проблеми: безробіття (29%), низький рівень виробництва (28%) та контроль за зростанням цін (27%).

Кожен п'ятий українець також згадав про некомпетентність влади, політичну нестабільність і слабкий соціальний захист бідних. А от статус російської мови турбує лише 1% опитаних.

### Приватні дороги

Міністерство інфраструктури розглядає можливість будівництва приватних доріг навколо Києва та в Одесу, про це заявив міністр інфраструктури Володимир Омелян в інтерв'ю Bloomberg. За словами посадовця, Україна планує запропонувати концесійні проекти і вести платні шосе, щоб привернути інтерес приватних інвесторів.

«Новий маршрут навколо столиці Києва і той, що зв'язує Київ із портовим містом Одеса на Чорному морі, можуть бути серед найцікавіших для інвесторів галузей розвитку», — сказав він. Для реалізації таких планів парламент має схвалити закон про концесії. Стратегію дорожньої мережі збираються підготувати спільно зі Світовим банком до кінця цього року або початку 2017 року.

За словами міністра, Україна шукає джерела інвестицій і попросила Світовий банк допомогти розробити плани щодо поліпшення 170 тис. кілометрів автошляхів, із яких 90 відсотків не оновлювали впродовж більш ніж 30 років.

### У російський блог підеш — особисті дані втратиш

Служба безпеки України радить українцям не користуватись російськими соцмережами для безпеки особистих даних. До списку потрапили «Яндекс», «ВКонтакте», «Однокласники», «Фотострана», RuSpace, «Блоги@Mail.Ru», LiveInternet, «БебиБлог», «Мой мир», Spaces.ru, Факультет.ru, Diary.Ru, Toodoo та багато інших.

Із 1 серпня у Росії набирає чинності антитерористичний закон, що надає повне право на отримання Федеральної служби безпеки РФ практично всіх особистих даних користувачів соцмереж, зазначили в СБУ. Зокрема, всі дані про всі логіни та електронні адреси своїх користувачів, списки їхніх контактів, відомості про кількість, обсяги та адресатів переданих повідомлень власники поштових серверів, блог-хостингів, форумів і соцмереж будуть зобов'язані надавати на першу ж вимогу представників російських державних структур.

«Зважаючи на триваючу агресію Росії на території України, нові повноваження надають ФСБ можливість отримувати наявну у веб-середовищі інформацію про українські події і можуть використовуватися на шкоду інтересам національної безпеки», — попередили в СБУ. ■

## ■ ПАМ'ЯТЬ

# Символізм із Часового Яру

Легендарному командир-прикордоннику Ігорю Момоту черкащани встановлять пам'ятник

Людмила НІКІТЕНКО

Два роки тому на сході України загинув легендарний генерал — прикордонник Ігор Момот, який був начальником Оршанецького прикордонного навчального центру. Увічнити пам'ять про славного командира, який на цій війні був батьком і для солдат, і для офіцерів, черкащани вирішили встановленням йому пам'ятника.

За словами начальника управління культури Черкаської ОДА Олега Островського, погруддя генералу Момоту відкриють у серпні біля Свято-Троїцького собору в обласному центрі. Нині роботи над погруддям поки ще тривають.

Основою для образу генерала стала світлина, зроблена 14 квітня 2014 року фотокореспондентом «Вечірніх Черкас» Ігорем Сфімовим в Амвросіївці. «У ті дні на Донбасі все тільки починалося. Ми приїхали до оршанецьких прикордонників, Момот нас зустрів особисто. Пам'ятаю, як він тоді сказав: хлопці, це не АТО, це війна!» — розповідає «Україні молодій» Ігор Сфімов.

Він каже, що командир прикордонників був справжнім командиром. І знімається: ніколи не думав, що Момот загине й те фото генерала слугуватиме для вшанування пам'яті про нього.

До речі, в тому, що глину для ескіза пам'ятника генералу Момоту привезено з Донбасу — з Часового Яру під Слов'янськом, — є гіркий до болю в душі символізм. ■

## ■ НА ФРОНТІ

# Кривавий слід війни

Із початку бойових дій кількість загиблих з обох боків досягла 9 470 осіб, поранених — 21 880

Катерина ЛАЗАНЮК

Управління ООН із координації гуманітарних питань (УКГП) днями оприлюднило черговий щомісячний звіт про ситуацію на сході України. За його даними, упродовж минулого місяця, з 1 по 30 червня, на Донбасі зафіксовано найбільш відчутні втрати з серпня 2015 року. За цей період було вбито 12 цивільних осіб, ще 57 осіб поранено. Найбільше загиблих у результаті артилерійських атак, хтось зазнав вогнепальних поранень, а хтось підірвався на саморобних вибухівках та мінах, що не розірвалися. Цифри, озвучені ООН, вражають. Там

підраховали, що з початку бойових дій кількість загиблих з обох боків досягла 9 470 осіб, поранених — 21 880.

Криваву статистику обіцяє продовжити липень. Початок місяця вже позначився інтенсивним вогнем та численними провокаціями з боку бойовиків. Кількість обстрілів щодня збільшується, лише за минулі вихідні їх було близько 150, — повідомляють у штабі АТО.

Найбільшого натиску ворожої артилерії наші сили зазнали на Донецькому напрямку. «Із забороненої Мінськими угодами 152 мм артилерії противник бив по Новгородському, а з 122 мм са-

мохідних установок — по Миколаївці Другій. 120 мм міномети накривали Майорськ, Піски, Авдіївку, Новгородське і Троїцьке», — зазначає речник АТО Олег Сущинський. Окрім важкої артилерії, вогонь вели з гранатометів, бронетехніки, великокаліберних кулеметів та стрілецької зброї. На цьому напрямку загинули троє українських військових, 16 — поранено.

На Маріупольському напрямку ворог 29 разів порушував режим припинення вогню. Із мінометів різного калібру обстрілювали українські опорні пункти в Талаківці, Водяному, Новоградівці та Мар'їнці. Неспокійно

було поблизу Широкиного, Красногорівки, Гнутаювого та Мар'їнки. На Луганщині ворог 17 разів вів як хаотичний, так і прицільний вогонь із різних видів зброї.

Також у неділю бойовики з гранатометів обстріляли КПВВ «Золоте», де несуть службу українські прикордонники та бійці ЗСУ. У Держприкордонслужбі зазначили, що декілька гранат розірвалися у безпосередній близькості, але ніхто з українських військових не постраждав, і вогонь у відповідь не відкривали.

Посилили роботу диверсійні групи бойовиків. У ніч на понеділок у ході бойового зіткнення під Троїцьким бійці АТО взяли у полон трьох російських найманців. Основна група відступила, залишивши своїх поранених. Один із них, уродженець Омська Натан Цакиров, від вогнепального поранення загинув. Решта перебуває в медичній частині, де їм надають допомогу. ■

## ■ ДО ДАТИ

# «Москалів ми били, будем бити знов...»

На Сумщині відсвяткували 357-ту річницю Конотопської битви

Олена КАПНІК

У неділю на Сумщині з піснями, мітингами та книжковими ярмарками вже вдев'яте святкували першу перемогу над Московським царством, якій цього року виповнилося 357 років. Дату битви під Конотопом стали відзначати на державному рівні з 2008-го року, тодішній третій Президент Віктор Ющенко підписав указ про заходи стосовно вшанування цієї події.

Окрім офіційних заходів та вшанування пам'яті полеглих у битві, у рамках цьогогорічних урочистостей вперше відбувся патріотичний фестиваль «Конотопська битва-2016», який тривав три дні. У рамках фестивалю були проведені виставка військової техніки та покази фільмів українських кінорежисерів. Ще виступали українські гурти, кобзарі та лірники, гостей частували казацькими стравами. У коментарі «УМ» виконавчий директор фестивалю Олена Багрянцева розповіла, що чи не вперше за останні роки подія вийшла на загальнонаціональний рівень, адже зібрала чимало гостей як з області, так і з інших куточків України.

Згадок про Конотопську битву не знайти в радянських підручниках з історії, адже вона належить до наймасштабніших поразок російської держави. Історики кажуть, що саме ця битва розвінчує один із міфів про споконвічне прагнення українців до союзу з Росією та так званий «руський мир». Утім блискуча перемога гетьмана Івана Виговського над московським військом не подарувала українцям омріяної свободи, яку сьогодні тисячі українських чоловіків виборюють на сході країни.

Історія Конотопської битви



Депутати-радикали Андрій Лозовий та Олексій Кириченко покладають квіти до пам'ятника гетьману Івану Виговському у Шаповалівці під Конотопом.

спонукає нас замислитися і зробити висновки, адже вона тісно переплітається із сучасними українськими реаліями, переконаний Андрій Лозовий, заступник лідера Радикальної партії. «Перемоги наших героїв — Виговського, Оляницького, Дорошенка, Богуна, як ніколи з великою гордістю думаєш про тих героїв. Як триста п'ятдесят сім років тому козаки захищали нашу землю від московського війська, так і сьогодні наші Герої захищають Україну на Донбасі від таких самих московських окупантів», — каже народний депутат.

За словами Андрія Лозового, саме з прикладу такої самовідданої звитяги зростають нові покоління українських героїв, а

тому пообіцяв, що його фракція в парламенті й надалі робитиме все можливе, аби прості громадяни відчували підтримку й турботу політиків.

«Ця влада системно знищує все українське, системно розвалює країну, системно обслуговує москалів. Коли герої гинуть на фронті, коли мирне населення гине на Донбасі, коли знищують українську інфраструктуру, коли держава зазнає великих збитків, то скажіть мені, будь ласка, така влада, яка є сьогодні, українська чи ні? Бачите, ми всі думаємо однаково, бо ми, українці, все одно можемо. А Конотоп — це місце нашої слави, яке завжди залишиться в серцях кожного українського патріота», — каже політик. ■

Ірина КИРПА

■ КОНФЛІКТ

## Вкрадене збіжжя

Ветерани АТО на Миколаївщині  
домагаються звільнення районного голови

Демобілізовані з Донбасу солдати заблокували вхід до будівлі Доманівської райдержадміністрації на Миколаївщині: чоловіки вимагають звільнення чиновника, який присвоїв собі плоди чужої праці. За їхніми скромними оцінками, у людей вкрали урожай на загальну суму, яка перевищує 200 тисяч гривень.

«Наша родина засіяла 25 гектарів поля, але, у підсумку, ми залишилися без копійки в кишені, — розповідає Сергій Мірошников. — З'ясувалося, що організатором крадіжки нашого врожаю став голова Доманівської райдержадміністрації Василь Іванченко. За участю співробітників правоохоронних органів, його люди скопили та вивезли у невідомому напрямку 111 тонн зерна».

У травні Першотравневий районний суд виніс для Василя Іванченка, а також для колишнього начальника Доманівського райвідділу міліції Ігоря Паламарчука обвинувальні

вироки. Безпосередньо сам Василь Іванченко був звинувачений за статтею 364 КК України («Зловживання владою»). Чиновнику дали чотири роки позбавлення волі умовно та заборонили йому займати керівні посади протягом трьох років. Проте Іванченко досі не звільнив своє крісло й продовжує керувати районом.

Василь Іванченко вже одного разу писав заяву про відставку, однак пізніше чиновник просто порвав цей папірець, заявивши, що заяву про звільнення було написано під тиском. А от зараз він утік від конфлікту у відпустку, а його підлеглі, які залишилися на своїх робочих місцях, можуть

проникнути до заблокованої будівлі райдержадміністрації через чорний хід. На думку чиновників, рішення про зняття з посади Іванченка не може набрати чинності доти, поки його не розгляне апеляційний суд. Тобто Іванченко банально просто відтягує час, щоб не звільняти тепленьке місце.

«Звільнити голову району може тільки Президент України, — каже перший заступник голови Доманівської РДА Наталя Фалько. — Однак поки що такого наказу «зверху» ми не отримували».

Ветерани АТО налаштовані більш ніж рішуче. Залічені години під стінами Доманівської РДА

виросло наметове містечко і біля нього зайняли свій бойовий пост під стінами адміністративної будівлі. Блокувати будівлю обіцяють до тих пір, поки Василь Іванченко не піде у відставку.

«Як тільки ми повернулися з війни до мирного життя, буквально щодня стикаємося з несправедливістю, — розповів глава Миколаївської обласної організації «Союз учасників АТО» Сергій Чорний. — Ті земельні ділянки, які нам належить отримати згідно із законом, отримали не більше ніж половина всіх демобілізованих учасників АТО. Але, як з'ясувалося, усі вони у непридатному стані. Багато хлопців отримали земельні ділянки на тому місці, де раніше були ... скотомогильники! Там не те, що овочі-фрукти, там трава навіть не росте. А родючі землі представники цієї влади розорали та здали в оренду приватним підприємцям за гарну винагороду. Ми почувасямося тут практично, як на лівій фронті, в зоні АТО, тільки не вистачає автоматів ...» ■

■ ВТРАТИ

## Остання партія

Тромб позбавив життя  
юного чемпіона з тенісу

Дар'я БАВЗАЛУК

У місті Буськ Львівської області помер чемпіон України з настільного тенісу Остап Резніченко, буквально кілька днів не доживши до 16-річчя. Хлопцю стало погано відразу після традиційної ранкової пробіжки на зборах юніорської збірної України напередодні чемпіонату Європи. Підліток упав, пізніше йому викликали «швидку», яка доставила спортсмена в лікарню. Вже за півгодини медики повідомили, що 15-річна дитина померла. За словами лікарів, у юного спортсмена відірвався тромб, можливості врятувати хлопця не було. За інформацією «УМ», під час розтину у хлопця виявили вроджений порок серця. Фахівці кажуть, що спорт лише погіршив стан здоров'я підлітка. Офіційних коментарів від тренерів наразі немає.

Остап Резніченко був перспективним спортсменом, майстром спорту та переможцем чемпіонату України з настільного тенісу серед юніорів. ■

■ КРИМІНАЛ

## Педофіл зі стажем

На Харківщині затримали  
літнього чоловіка, який  
намагався вчинити наругу  
над дітьми

Лариса САЛІМОНОВИЧ

Дергачівський районний суд дав дозвіл на арешт 57-річного громадянина, якого підозрюють у розтлінні малолітніх. Як повідомила прес-служба обласної прокуратури, затриманий на підпитку повертався додому й побачив у дворі одного з будинків 7-річних сестер-близнючок. Він покликав їх на вулицю, але ті вийти відмовилися. «Тоді чоловік зайшов у двір, силоміць узяв їх за руки і повів на розташоване неподалік кладовище, — йдеться у повідомленні. — Там зловмисник розбещував дівчаток».

Налякані діти прибігли додому в сльозах. «Спочатку вони дуже сильно плакали, а потім розповіли, що до них чіплявся дядько, — каже старша сестра дівчаток Аня. — Я викликала поліцію».

Чутки швидко розлетілися селом, і тоді з'ясувалося — від хтivity збоченця постраждало ще п'ятеро малолітніх дівчат. Більше того, свої свідчення погодилися дати і кілька молодих жінок, які в дитинстві мали аналогічну проблему з цим же чоловіком. Тобто є підозра, що розпусник скоював свої злочини впродовж двадцяти років, але його малолітні жертви просто боялися сказати про це дорослим.

На превеликий подив односельчан, затриманого педофіла згодом відпустили. Люди обурилися й спробували самотужки покарати зловмисника. Тож під їхнім тиском поліція заарештувала його вдруге. Як з'ясувалося, цей чоловік уже був раніше засуджений за скоєне ДТП. Тепер же йому загрожує щонайменше 8 років позбавлення волі. Сам він має трьох дочок і внучку. ■

Тарас ЗДОРОВИЛО

■ ЖИВИЙ КУТОЧОК

## Му-му

Мізерний штраф  
за жорстоке поводження  
з цуценям

У недокомунізованому Кіровограді з новою силою «розгорівся» скандал, пов'язаний із закриттям кримінальної справи проти студентів і викладача Олександрійського аграрного технікуму. Ще у квітні молоді люди спочатку втопили в пакеті з водою, а потім розчленували цуценя, а відео всього «процесу» виставили в інтернет. Навесні цей випадок викликав велику хвилю обурень, тож «садистів» обіцяли покарати.

Утім 21 червня слідча відкрила кримінальну справу й направила матеріали на залучення учасників лише до адміністративної відповідальності за статтею 89 Адмінкодексу, тобто живодери змушені будуть заплатити лише невеликий штраф — від 153 до 357 гривень. Керівник товариства «Друг» Леся Пінковська розповіла про аргументи правоохоронців: мовляв, дії від-

бувалися на території технікуму, тим паче у вигляді заняття, тож соціальної небезпеки не було.

Такі пояснення обурили захисників тварин, тож днями вони пікетували будівлю Олександрійського відділу поліції. Начальник відділу Олександр Кодак «відбивався» поясненнями, що слідчий не

вбачала складу кримінального злочину, адже, мовляв, колізія в тому, що стаття 299 («Жорстоке поводження з тваринами») Кримінального кодексу й стаття 89 (так само «Жорстоке поводження з тваринами») Адміністративного кодексу — схожі.

За законом, є десять днів на оскарження дій поліції, тож небадьужі зоозахисники з Кіровоградщини скористалися цим правом і в понеділок, 11 липня, подали заяву до суду про неправомірне закриття справи й скаргу в прокуратуру на дії слідчого.

Трохи виправдовує дії студентів і викладача аграрного технікуму те, що майбутнім спеціалістам подібного профілю, як не крути, треба «набивати руку» в анатомії, аби в майбутньому професійно виконувати свою роботу. Але «шоу» зі змінами на відео більшою мірою наближається до поняття «садизму», аніж опанування знань. ■

■ ЕКОФЕСТ

## Велоенерджайзер

Сім'я черкащан здала для правильної  
переробки 3 тисячі батарейок

Людмила НІКІТЕНКО

Минулими вихідними у Черкасах відбувся «Грінфест 2016». Це традиційний екологічний фестиваль, який проходить четвертий рік поспіль у міському парку «Сосновий бір» на дніпровських схилах. «Для тих, хто здавав у спеціальні контейнери, котрі ми розміщуємо у найбільш людних місцях Черкас, ми організували лотерею. І головний виграш — спортивний велосипед —

одержала черкащанка Тетяна Ємець», — розповідає «Україні молодій» Ірина Тітовська, представник організаторів екофестивалу. Тетяні поталанило: вона здала лише дві батарейки, але під час розіграшу призів головний дівчачий сім'я, котра здала 3000 батарейок.

На «Грінфесті» працював майстер-клас, на якому його організатори навчали дітей створювати панно з пластмасових кришечок, виготовля-



Тетяна Ємець отримала приз.  
Фото з сайту [champion.cherkassy.ua](http://champion.cherkassy.ua).

ти годівнички для птахів, говорили й про необхідність роздільного сортування сміття.

«Ми з друзями проводимо цей екофестиваль, аби показати, що треба робити для своєї планети, аби зберігати її еко-

логічно чистою», — наголошує Ірина Тітовська. І обіцяє продовжувати втілювати у життя й інші соціальні важливі проекти, спрямовані на збереження здорової для довкілля і людей екології. ■

■ НОВИНИ ПЛЮС

### Розпочалася вступна кампанія

Із 11 і до 27 липня вищі навчальні заклади України прийматимуть від абітурієнтів документи для вступу в електронній та паперовій формі. Творчі конкурси проводять у кілька сесій із 18 липня до 27 липня. А вступні іспити та співбесіди триватимуть тиждень — із 21 липня. Вступники, які отримали рекомендації до зарахування на бюджет, повинні виконати вимоги до зарахування до 5 серпня, ті, хто навчатиметься за контрактом — до 10 серпня.

Згідно з цьогорічними правилами абітурієнти можуть подати до 15 заяв на 5 різних спеціальностей.

Нинішня кампанія — остання, яка дозволяє вступати на кваліфікаційні рівні спеціаліста та молодшого спеціаліста. У наступному році ступінь спеціаліста буде замінений на магістра. Така зміна викликана поступо-

вим впровадженням Закону «Про вищу освіту», в якому передбачено триступеневу систему: бакалавр, магістр та доктор філософії, наголосила міністр освіти Лілія Гриневич. Обсяг квот визначатимуть університети на власний розсуд, Міністерство освіти і науки встановило лише максимальний поріг, а ВНЗ на території Донецької та Луганської областей можуть відвести під квоти до 30% від державного держзамовлення, всі інші вищі — 10%.

### Більше 2 млн. гривень застави — за хабарника

До 3 вересня під арештом мав би перебувати заступник міністра охорони здоров'я Роман Василюшин, якого затримано «на гарячому» за хабарництво. Але в

понеділок у Дніпровському суді захист вніс заставу в сумі 2 млн. 856 грн. За словами адвоката Василюшина Миколи Шупені, кошти для внесення застави вдалося зібрати завдяки родичам, друзям і знайомим.

Встановлено, що посадовець створив систему поборів із практикуючих лікарів за надання їм можливості в подальшому здійснювати належним чином свої функціональні обов'язки, зокрема проводити операції в Олександрівській лікарні м. Києва, повідомили в Генпрокуратурі. Натомість заступник міністра охорони здоров'я відкидає всі звинувачення. Каже, що його підставили, аби таким чином нібито скинути його з посади. За словами Василюшина, 1000 доларів, які знайшли в його кейсі — це його кровні. Він додав, що відкладав ці гроші із зарплати, щомісяця отримує по 15 тисяч гривень.

## ■ ВІЗИТ

Трюдо прийде —  
порядок у ЗВТ наведе«Кленовий» прем'єр  
привіз Україні угоду  
про Зону вільної торгівлі

Наталія ЛЕБІДЬ

До Києва з дводенним візитом прибув прем'єр-міністр Канади Джастін Трюдо. Центральною подією візиту стало підписання українсько-канадської угоди про зону вільної торгівлі. Хоча цілком ймовірно, що в центрі візиту мають бути не лише економічні, а й політичні питання.

Як зазначив посол Канади в Україні Роман Ващук, візит голови канадського уряду «стане чітким сигналом не лише громадянам наших держав, а й міжнародній спільноті про особливі відносини Канади і України». Особливість у відносинах значною мірою зумовлена тим, що серед близько тридцяти мільйонів канадців близько півтора мільйона мають українське походження. Відтак нікого не здивувало, що 20 травня, у День українською вишиванки, прем'єр-міністр Трюдо та інші члени канадського уряду вдягнули вишиті сорочки.

А тим часом підписання угоди про зону вільної торгівлі має посилити ці самі особливі відносини. Про угоду було домовлено ще за старого уряду — консерва-

торів. Учора в присутності Президента України і прем'єрів обох країн цю угоду підписали глава Мінекономрозвитку Степан Кубів і міністр торгівлі Канади Христина Фріланд.

Тим часом колишній посол України в Канаді Ігор Остах стверджує, що перспективи для поглиблення економічних відносин доволі широкі. «Що Україна може запропонувати Канаді? Тут дуже багато несподіваного. Я свого часу був шокований, що українські пальта користуються шаленим попитом у Канаді, бо там же дещо холодніше. Як не дивно, найбільш активна провінція в Канаді в торгівлі з Україною — це Квебек. І Квебек найбільше купував в Україні залізничні колісні пари», — розповідає український дипломат в інтерв'ю «Радіо «Свобода».

У свою чергу Україна могла би бути зацікавлена в канадській фармацевтичній продукції та риби. Крім того, Канада має угоди про зону вільної торгівлі із більшістю держав на обох американських континентах. Тож, за словами Ігоря Остаха, «Канада може стати для України торговельним вікном в Америку». ■

## ■ ВІДЛУННЯ

## Не так досягають порозуміння

Порошенко вкотре принизив Україну на міжнародній арені

Олег ЛЯШКО, лідер Радикальної партії

Президент Порошенко вкотре принизив український народ на міжнародній арені. На цей раз він став на коліно перед зведеним у Варшаві у 2013 році «пам'ятником жертвам Волинської різанини» (така його офіційна назва), загиблим «від рук українців». Це відбулося в той самий день, коли Сенат Польщі прийняв українодружню до України й однобічну резолюцію про визнання Волинської трагедії 1943 року, коли загинули десятки тисяч мирних поляків та українців з обох сторін, «геноцидом» (поляків з боку українців). Сенат також закликав нижню палату — Сейм — встановити 11 липня національним днем пам'яті жертв геноциду, начебто вчиненого українськими націоналістами проти громадян Другої Республіки Польща.

У минулому році я вже висловлював своє обурення, коли Президент Порошенко принизив український народ своїм вибаченням у Кнесеті за участь українців у Голокості. Це, як ми б зараз звинувачували грузинів і євреїв у Голодоморі, апелюючи до звірств Сталіна, Берії, Кагановича та інших. А парламент Ізраїлю, до речі, й досі не визнав Голодомор геноцидом українського народу. Ось над цим мала б працювати українська влада, відвідуючи Святу Землю. І саме про це я говорив місяць тому під час свого візиту до Ізраїлю. Взагалі вкрай дивно, що Президент країни, народ якої ніколи не був агресором та постраждав від одного з найжахливіших геноцидів в історії людства — Голодомору 1932-33 років, увесь час вибачається за українців, за історичні злочини, в яких ми начебто винні. Схоже, він не поділяє і не розуміє почуттів українців та не відчуває, якого приниження завдає своїми односторонніми вибаченнями і діями.

Що ж до безумовної необхідності вшанування пам'яті усіх жертв Волинської трагедії (а не «різанини»), то зразок виваженого і взаємоповажного вирішення цього надчутливого питання вже дали 10 років тому тогочасні глава Польської держави Лех Качинський та Президент України Віктор Ющенко. Зокрема, вони разом відвідали місця тих трагічних подій та кожний заявив про взаємне вибачення і прощення за злочини та пролиту кров обох народів. Рік тому, вітаючи Анджееву Дуду зі вступом на посаду президента Польщі, я водночас висловив застереження щодо зацикленості на політизації історії у шовіністичному ключі представників крайнього крила його партії. Аж частіна політиків від правлячої нині партії «Право і справедливість» мають відверто антиукраїнські настрої і не пропускають нагоди, щоб акцентувати власну, неприйнятну для українців, інтерпретацію окремих складних сторінок нашої спільної історії. Зокрема, щодо неоднозначних подій 1943-45 років. Я також наголосив, що коли йдеться про історичні українсько-польські відносини, треба, безумовно, говорити правду. Але повну правду з обох сторін. Лише тоді історія не стане на заваді дружбі і співпраці між нашими народами, якщо



Петро Порошенко перед пам'ятником у Варшаві.

українці і поляки здійснюватимуть щирий діалог щодо історичної пам'яті кожного з народів про важкі події минулого. Вважаю недоречним наводити тут довгий перелік історичних претензій українців до поляків (але ж він існує). Водночас наші народи єднає чимало зв'язних подій, пов'язаних, зокрема, з багатовіковою спільною боротьбою з Османською імперією, з німецькою експансією на схід, із російським імперіалізмом. Про що ми теж пам'ятаємо. На жаль, за минулий рік події у Польщі розвивалися за поганим сценарієм, який призвів до ситуації сьогодняшнього дня, коли ми маємо зазначену недружню резолюцію Сенату Польщі і високу вірогідність ухвалення антиукраїнської постанови польським Сеймом. Безумовно, відповідальні державні діячі не можуть дозволяти, щоб окремі складні події в історії й досі розколювали українців і поляків. Це лише гратиме на руку нашим ворогам, як це вже неодноразово бувало в історії. Однак не думаю, що односторонні дії польських законодавців та принизливе колінопреклоніння Президента Порошенка у Варшаві сприятимуть взаємному вибаченню, прощенню та порозумінню між нашими народами. Боюся, що, навпаки, це лише може призвести до нового витка відчуження. Попри все, вірю в те, що українців та поляків зрештою чекає краще спільне майбутнє в єдиній сім'ї вільних і процвітаючих європейських народів. І нові лідери наших країн зроблять свій внесок в його наближення та реалізацію. ■

## ■ НОВИНИ ПЛЮС

Україні дадуть 50 мільйонів  
євро. Щоб боролася з  
корупцією

Єврокомісія найближчими днями виділить Україні 50 млн. євро на програму боротьби з корупцією. Про це на прес-конференції в Києві повідомив комісар Європейського Союзу з питань розширення та європейської політики сусідства Йоганнес Ган. Він зауважив, що для збереження підтримки Євросоюзу, Україна повинна продовжувати досягати прогресу у ключових сферах, які залишаються незмінними, і зокрема, у боротьбі з корупцією, у системі правосуддя, прокуратури та правоохоронної діяльності, державної служби та енергетики. Ган наголосив, що українській владі слід забезпечити справжні результати у запровадженні реформ.

«Підготовку основної програми для підтримки та впровадження реформи державного управління було прискорено», — заявив Ган та додав, що вже у цьому році можуть надати перші кош-

ти на підтримку відповідної програми. У програмі реформування державної служби йде мова про 100 мільйонів євро.

## Сподівання Гройсмана

Прем'єр-міністр Володимир Гройсман сподівається, що Верховна Рада цього тижня запроцює для ухвалення важливих рішень. Про це він сказав у традиційному понеділковому відеозверненні до громадян, розміщеному на «Фейсбуці» 11 липня. Гройсман подякував війнам АТО і нардепам, які розблокували роботу Верховної Ради для важливих рішень минулого четверга. «Блокування трибуни в такий важкий час — це просто неприпустимо, я дуже м'яко зараз підбираю слова», — заявив Прем'єр. «На цьому пленарному тижні теж є дні, коли ми можемо голосувати за закони, потрібні країні.», — додав він. «Маю надію на те, що цього тижня, можливо, отямлять на ті, хто блокує трибуну, і ми зможемо працювати далі», — сказав Гройсман. ■

## ■ ПАРТАКТИВ

## Без Саакашвілі, але проти корупції

Покладено початок створення нової партії на базі «ДемАльянсу»

Наталія ЛЕБІДЬ

Як повідомляла «Україна молода», процес брутнування політичних партій — у самому розпалі. В повітрі, так би мовити, пахне виборчою весною — дарма, що діло йде до осені. Але саме восени й можуть відбутися (гіпотетично) дострокові парламентські вибори. Це лише припущення, але деякі політики вирішили розчохлити зброю. До останніх належить і група народних депутатів від БПП — колишніх

журналістів та громадських діячів, котрі нині увійшли до складу партії «Демократичний Альянс», на базі котрої буде формуватися нова політична сила. З'їзд «ДемАльянсу» відбувся в суботу в Києві.

Захід розпочався з виконання Гімну України. Потім присутні обрали керівні органи з'їзду, головуючим секретарем з'їзду був призначений нардеп Мустафа Найєм. Останній, до речі, повідомив, що написав заяву про складання повноважень заступника голови парламентської фракції БПП.

Він пояснив своє рішення тим, що вступив у нову партію.

Новоспечений партієць «ДемАльянсу» також зазначив, що остаточний варіант програми партії буде затверджений восени. «Всі ті, хто тут, всі ті, хто не прийшов, можуть долучитися до розробки програми. Остаточний варіант програми партії і статут будуть затверджені вже як документ на наступному з'їзді після широкого обговорення. На цей період необхідні перехідні зміни, під час яких ми бу-

демо користуватися цим статутом», — заявив Найєм. І оприлюднив основні пункти програмних засад: відкритість та підзвітність суспільству, фінансова прозорість, колективне лідерство.

Між іншим, як подекуди, саме розбіжності у поглядах на колективне лідерство розвели шляхи учасників суботнього з'їзду і нинішнього одеського «губернатора» Міхеїла Саакашвілі. А колись вони спільними зусиллями проводили в країні «антикорупційні форуми» й також багато і яскраво говорили про підзвітність суспільству та інші високі цілі. До речі, про цілі: стратегічною метою нового утворення є розвиток України як відкритої країни, інтегрованої в культурний і економічний світовий простір, в якому можна вільно висловлювати свої думки, працювати і розвивати бізнес.

Під час з'їзду було затверджено но-

вий склад правління «ДемАльянсу». Членами правління обрані Олег Дерев'яноко, Андрій Длігач, Світлана Коломієць, Сергій Лещенко, Мустафа Найєм, Владислав Оленченко, Вікторія Пташник, Максим Черкасенко, Зоя Буйницька. Співголовами партії призначені Василь Гацько та Світлана Заліщук. Вони виконуватимуть свої обов'язки тимчасово — до наступного з'їзду партії, тобто до осені.

Насамкінець «ДемАльянс» розмістив на своїй сторінці у «Фейсбуці» дані про фінансування партії та відзвітував про витрати. «Незмінними залишаться наші принципи: тотально прозоре фінансування і звітування про всі витрати. Оренда залу «Чемпіон» в НСК «Олімпійський» коштувала нам близько 35 тисяч гривень. Інші організаційні витрати (друк банерів) склали 21 тисячу», — йдеться у повідомленні. ■



## ■ ПРЯМА МОВА

## Юрій Шухевич: Порошенко може навіть у чомусь переплюнути Януковича

Син головнокомандувача УПА вважає правління Порошенка надто деспотичним

Татьяна ШПАЙХЕР

Син головнокомандувача УПА Романа Шухевича, народний депутат України з фракції РПЛ Юрій Шухевич не надто задоволений роботою Верховної Ради в останні місяці. Каже: парламент працював надто халатно і недбало. Не останню роль у цьому, на його думку, зіграв і надмірний вплив на депутатів Президента Петра Порошенка. Про те, як Президент «ламає через коліно» незгодних із його думкою, за що варто поважати Олега Ляшка та чи принесла щось позитивне українцям остання сесія Верховної Ради, — Юрій Шухевич розповів в інтерв'ю «Апострофу».

## «Порушення були і є зараз»

■ **Пане Юрію, четверта сесія цього скликання парламенту добігає кінця. Як би ви її оцінили?**

— На «одиночку» — не оціню, а от «двійку» дам за роботу цієї сесії.

■ **З чим, на вашу думку, парламент не впорався протягом минулої сесії?**

— Багато з чим. А багато речей, які зробив цей парламент, було зроблено халатно або недбало. Наприклад, поспіхом було прийнято закон про судоустрій і статус суддів як президентський і невідкладний. Цей закон було прийнято з порушенням регламенту, а так робити не можна. Закони, які мають більше ста статей, не можна приймати одразу за основу і загалом. Проти такого прийняття заперечували деякі фракції, але їхні зауваження не були враховані. І що з цього виходить: Голова Верховної Ради ще 17 червня подав його на підпис Президенту, але Президент цей закон досі не підписав. Попри те, що 15 днів відведено для цього, вже минуло.

■ **Які, на вашу думку, причини такого зволікання?**

— Там є дуже багато підводних каменів. Я думаю, що вони тепер за голову схопилися. Цей закон треба було приймати в першому читанні, і до другого читання багато чого можна було виправити. Звісно, нема нічого досконалого, але треба максимально старатися прийняти добрий закон.

■ **Чи сподобалося вам, як парламент вирішував кадрові питання, і чи справляється з роботою новий уряд?**

— Я не буду багато говорити про кадрові призначення, адже людей видно в процесі роботи: якщо набридли дурниці — поганий міністр, а справляється — отже, добрий міністр. Тож чи гарний цей уряд, ми ще побачимо, адже він працює тільки два місяці. Але він уже підняв ціни на газ і каже, що ціна повинна бути ринкова. Але є дві ціни: є імпортерський газ і той газ, який ми добуваємо. Навіть якщо змішати один із другим, то все одно вийде

якось опосередкована ціна, а не ціна імпортерського газу...

■ **Чи було все ж таки зроблено щось позитивне під час цієї сесії? Можливо, закон щодо зниження мита на ввезення вживаних автомобілів із-за кордону...**

— Закон щодо розмитнення авто — це добре, але це тільки окреме питання. Україна зубожіє, народ зубожіє, рівень інфляції величезний, ціни ростуть. По цьому треба судити, а не по тому, що прийняли закон щодо розмитнення автомобілів, який дійсно є позитивним.

■ **Чи змінилася робота парламенту після того, як спікером став Андрій Парубій? Як щодо порушень регламенту?**

— Порушення були і є зараз. Може, хіба що Гройсман умів деякі гострі кути краще обходити, хитріше, плавніше, а тепер цього нема.

■ **Те, що в парламенті досі не відбулося схвалення змін до Конституції в частині децентралізації і щодо виборів на окупованому Донбасі, на вашу думку, — це перемога чи поразка?**

— Це перемога парламенту і перемога здорового глузду. Добре, що не прийняли, бо це все згубне — і вибори там на неконфідурованій території, і та форма децентралізації, яку Президент пропонує. Це не децентралізація, а централізація.

■ **На вашу думку, Президент пішов на поступки парламенту в цьому питанні чи все-таки будуть спроби провести ці питання через Верховну Раду?**

— Я думаю, що він не полишить спроб щодо цього, буде протягувати. Він є деспотичною фігурою і може навіть у чомусь переплюнути і Януковича.

■ **Але чому ви так вважаєте? Петро Порошенко все-таки прийшов до влади після Майдану...**

— Ну і що? Всі вони прийшли після Майдану. Ви прекрасно знаєте формулу: революції задумують мрійники, роблять романтики, а плодами революції користуюся негідники. В тому числі після Майдану. Він (Порошенко, — «Апостроф») хоче підім'яти під себе «На-



Юрій Шухевич.

Фото з сайта apostrophe.com.ua.

родний фронт». Він не хоче прислуховуватися до думки інших, він усіх ламає через коліно. Він хотів, щоб Гройсман був Прем'єром, і він добився цього. Він підпорядковує собі суди законопроектним про статус суддів. Конституційний Суд — це його приватний суд. Він уже давно має змінити склад ЦВК відповідно до закону, але ще не підібрав відповідних кандидатів. Він свою людину посадив у крісло Генерального прокурора...

## «Друге хлопці можуть прийти не в Печерський суд, а на Банкову»

■ **А щодо вашої роботи у цьому парламенті: чи вдалося вам реалізувати за цих півтора року ті плани, які ви ставили перед собою, йдучи в депутати?**

— Дещо виконав. По-перше, це чотири демокунізаційні закони. Перший закон про визнання борців за волю України, це мій законопроект, я цим пишаюся. Я також працював, щоб у якомусь правовому полі ввести добровольців, які воюють на сході. Так само є багато законопроектів щодо учасників АТО. Зробив дещо, але то все таке дрібне на тлі проблем, які стоять перед цілою Україною...

■ **Чи вдається цьому парламенту вирішувати ці проблеми?**

— Ні.

■ **Тоді як щодо наступного?**

— Це питання не до мене, це залежить від тих, кого оберуть. Я думаю, що буде вирішувати, бо той парламент, який прийде, він буде зовсім іншим.

■ **Постмайданівські політики кажуть, що наступний парламент буде гіршим, адже, як показує соціологія, підтримка Опозиційного блоку зростає, і в разі дострокових парламентських виборів до парламенту можуть потрапити багато колишніх «регіоналів»...**

— І в цьому парламенті є достатньо «регіоналів». У «БПП» достатньо колишніх «регіоналів», і в адміністрації Президента достатньо колишніх «регіоналів». Сам Президент — колишній «регіонал», не забувайте, що він якийсь час був членом уряду Януковича.

■ **Тобто, наскільки ви розумію, ви виступаєте за дострокові парламентські вибори?**

— Ні, але вони будуть. І не тому, що я хочу чи не хочу. Вони там, на Банковій, самі їх викличуть. Те, що відбувалося в п'ятницю в Печерському суді, — це показник. Вдруге може відбутися не в Печерському суді, а на Банковій. Я маю на увазі той випадок із добровольцями і «Батьою». І прийдуть ці хлопці, прийдуть так, як прийшли в Печерський суд.

■ **Якщо дострокові парламентські вибори все-таки відбудуться, то чи маєте ви бажання знову піти в народні депутати?**

— Я поставив перед собою цілі, яких хочу досягнути в цьому парламенті. Якщо я не встигну, то так, постараюсь піти. Я маю плани щодо пенсійної реформи, я хочу, щоб пенсійна система була справедливою, а не такою, якою вона є в нас тепер. Людина платить внески до пенсійного фонду з чотирьох тисяч, а отримує сто-двісті тисяч зарплатної плати. А потім йде на пенсію й отримує 80% своєї зарплатної плати як пенсію. Чи це справедливо? А той, хто тяжко пропрацював 40 років, сплачував внески, тепер отримує жалюгідну пенсію...

■ **Як вам у парламенті працюється у фракції Радикальної партії?**

— А яке то має значення? Якщо хочеш працювати, то будеш всюди працювати.

■ **Вам комфортно в цій фракції? Олега Ляшка нерідко звинувачують у популізмі і в тому, що він не живе так, як пропагує...**

— Питання не в тому, що він говорить, популізм чи не популізм, а що людина робить. Те, що він турбується про зниження тарифів на житлово-комунальні послуги, — правильно. Він вимагає створення тимчасової слідчої комісії стосовно вищих посадових осіб — правильно. Ми маємо знати, як керівництво нашої держави живе, за що і як.

■ **Тобто ви поважаєте Олега Ляшка за те, що він робить?**

— Поважаю.

■ **А чи радиться Ляшко з вами щодо якихось рішень?**

— Я ж буваю на фракції, де ми обговорюємо питання, ставлення до тих чи інших законопроектів, голосувань. Тож я відчуваю свій внесок. ■

## ■ БОЖЕ Ж МІЙ!

## За мир із «колорадськими» стрічками

Російські спецслужби стягують до Києва провокаторів, маскуючи їх під учасників мирної хресної ходи

Іван ЛЕОНОВ

В Україні зашкалюють емоції навколо організованої УПЦ Московського патріархату так званої «хресної ходи за мир». Найбільше обурення патріотів викликає той факт, що, окрім церковних символів (хоругв, хрестів та ікон), окремі учасники ходи мають сепаратистську символіку.

Так, позавчора в Харкові в руках місцевих хрестоходців, які приєднувалися до колони зі Святогірська, можна було побачити георгіївські («колорадські») стрічки. Дехто з учасників ще й начепив на себе значки із зображенням російського імператора Миколи II та іншу імперську символіку.

Користувачі соцмереж обурюються, що в Харкові «кремлівські вуха стирчать не скромно» і логічно цікавляться «яке відношення зараз георгіївська стрічка може мати до миру». Окремі гарячі голови вже пропонують киянам у соцмережах масово писати заяви до поліції з вимогою до спецслужб узяти під контроль хресну ходу і заборонити її учасникам вхід до Києва. Проти ходи у Києві вже публічно висловився у Facebook волонтер Леся Борсук, заступник міністра з питань тимчасово окупованих територій Георгій Тука та інші.

Журналіст Єгор Чечеринда зазначає з цього приводу у Facebook: «У березні 2014-го в український Крим прийшли «зелені чоловічки» Путіна. У липні 2016-го до Києва йдуть «чорні чоловічки» Московського патріархату. Начебто для того, аби помолитися за мир. Але в Києві і так, слава Богу, мир. Чому вони не йдуть помолитися до Донецька чи Луганська? Відповідь очевидна, — бо там і так війна. Тепер завдання Путіна та його патріархату — дестабілізувати ситуацію в Києві. Чи готова столиця до цього?»

Утім хресна хода вже перебуває під пильним оком керівництва держави та українських спецслужб. Це засвідчила вчорашня заява Голови Верховної Ради Андрія Парубія, який прямим текстом попередив про те, що російські спецслужби планують масові провокації у Києві 26 липня, коли учасники ходи дійдуть до столиці. Мовляв, ФСБ «стягує до Києва провокаторів із числа спортсменів та так званих козачків, маскуючи їх під учасників мирної хресної ходи».

«Ми з вами стаємо свідками того, як одна з релігійних організацій, яка має свій духовний центр у країні-агресорі, мобілізує велику кількість своїх вірян та стягує їх до Києва на 26 липня, називаючи це мирною хресною ходою, — сказав пан Парубій. — До Києва, окрім дійсно мирних віруючих вірян, стягуються провокатори із забороненою активістською символікою і символікою країни-агресора».

Відтак пан Парубій закликав керівництво МВС і СБУ провести «профілактичні бесіди з ініціаторами цих дестабілізаторів», щоб не допустити використання імперської символіки і уникнути будь-яких провокацій.

Нагадаємо, що, згідно із задумом УПЦ МП, так звана «хресна хода за мир» складається з двох колон: одні хрестоходці вирушили до Києво-Печерської лаври зі сходу країни — від Святогірської лаври, а інші із заходу — від Почаївської лаври.

Організатори заявляють, що в кожній колоні на Київ рухається понад 10 тис. осіб і їхня кількість зростає по дорозі. Мовляв, із УПЦ МП варто рахуватися. Але журналісти вчора побачили в Люботині лише дві сотні хрестоходців, які рухалися у бік Полтави. Хоча з Харкова у неділю помпезно вийшло кілька тисяч православних.

Отже, не всі віряни УПЦ МП ідуть на Київ пішки. Більшість приєднується до ходи «задля картинки» і піару лише у великих містах. ■

## ■ СЕКТОР ГАЗУ

## Не такі багаті, щоб купувати дешево

Заниженою ціною тарифів дотували «Нафтогаз» і... корупціонерів

Тетяна ПАРХОМЧУК

Як відомо, з 1 липня Нацкомісія з регулювання тарифів підвищила вартість тепла для населення вдвічі. У суспільстві та експертному середовищі розгорнулася полеміка, що її підхопили декотрі політики й, вочевидь сподіваючись «шаманством» виступів на судових процесах притягнути новий позачерговий виборчий сезон, плавно перевели дискусію в суди.

## За бідних заплатять багатші?

Відтак тема — як більшості українців витягнути непосильну ношу — завищеного, зважаючи на низькі доходи, плати за житлово-комунальні послуги — стала топовою не лише у ЗМІ, транспорті, на роботі, на домашніх кухнях, а й в уряді.

Кабінет Міністрів заготовив для двох третин українців «подушку безпеки»: в цьому опалювальному сезоні, за попередніми розрахунками, субсидії отримуватимуть 9 мільйонів домогосподарств із 15, які налічуються в Україні. Сьогодні державною підтримкою користуються 5,5 мільйона сімей.

Безумовно, фахівці, котрі пов'язані з газовим ринком, розуміють, що продавати газ у збиток — це нонсенс. Ціна газу повинна відповідати його реальній вартості, що її формує ринок. Але ринку поки що немає. А тому це множить популістські заяви й заклики, що падають на благодатний ґрунт недоволення рівнем життя більшості українців. Тому все гучніше лунають посили на кшталт: «За злиднених заплатять багатші, тобто ті, хто міг би формувати запит, але змушений оплачувати високі тарифи...» або «Куди йде більше грошей: на пряме субсидювання «Нафтогазу» чи на пряме субсидювання населення?».

Почнемо з першого. Що означає «за бідних заплатять багатші»? Тарифи ж для всіх однакові. Це по-перше. По-друге, субсидії сплачуюватимуться за рахунок рентної плати за користування природним ресурсом нафтогазових компаній.

## Коштів для стримування тарифів немає

А тепер щодо так званого субсидювання «Нафтогазу».

«До 2016 року, коли ми тримали тариф від високого зростання, тобто ціна на газ була нижчою від ринкової, ми тим самим дотували не 9 мільйонів домогосподарств, а всі 15, що є в Україні. Тобто сума цієї знижки стосувалася всіх: і багатих, і бідних, — пояснив міністр соціальної політики Андрій Рева. — Так от, у 2014 році на пряму дотацію «Нафтогазу» витрачено з державного бюджету 114 мільярдів гривень. У 2016 році на підтримку 9 мільйонів домогосподарств у бюджеті заплановано 40 мільярдів гривень. От вам різниця між прямою дотацією і адресною допомогою».

На думку урядовця, обмеженість фінансових ресурсів в Україні не дозволяє сьогодні стримувати зростання тарифів на комунальні послуги.

«Проблема нашої країни не в тому, що тарифи високі, а в тому, що люди бідні. Але хіба люди збідніли в останні три місяці? — задає риторичне запитання Андрій Рева. — Я не хочу ні на кого показувати пальцем, але саме соціально-економічна політика в країні, що проводилася протягом 25 років незалежності, спричинила сьогоднішнє зубожіння людей. А тому треба кардинально змінити підходи до соціальної політики — перестати воювати з тарифами. Зараз ми підійшли до ситуації, коли в країні просто немає ресурсу для їх стримування, — резюмує міністр соціальної політики, — не дарма ж майже всі попередні українські уряди постійно вели перемовини з МВФ. Підвищення тарифів — крок далеко не популярний. Він не подобається жодній людині в Україні, так само як він не подобається й урядовцям, але це — вимушений крок».

## Усе вимагає прозорості

Водночас, за словами міністра, підвищення тарифів — це лише початок шляху здійснення реформ. Наступні кроки будуть здійснюватись у напрямку підвищення мінімальних пенсій і зарплат.

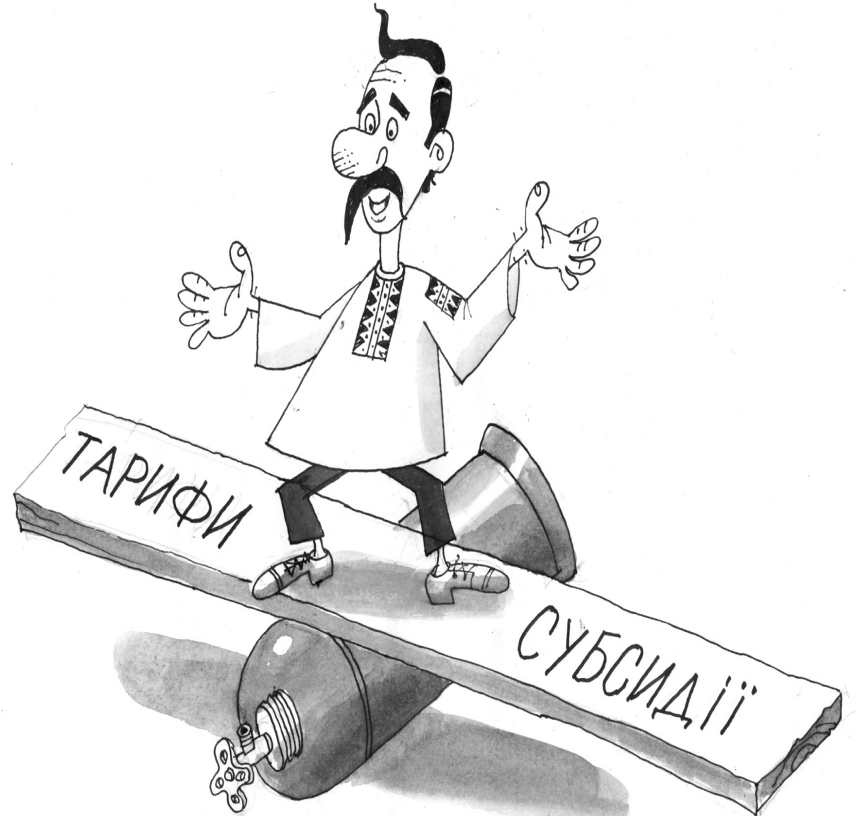
Отже, можна сказати, що нинішня ситуація із підняттям вартості тарифів та забезпеченням субсидіями означає, що значна сума коштів, що раніше направлялась на дотацію «Нафтогазу», залишилась у бюджеті й тепер їх (кошти) можна буде використати для підвищення життєвих стандартів, до реалізації чого вже підійшов уряд.

Звичайно, є істина і в словах голови наглядової ради ПАТ «Київенерго» Івана Плачкова, що тарифи в Україні не прозорі — ми не бачимо складових, із яких вони формуються. А тому немає довіри в значній частині суспільства до правильності рішень щодо їх цінних зростань. Це з одного боку. З іншого — каламуть із складових тарифів дає можливість наловити в забрудненій воді цілу купу домислів. Обґрунтувати претензії так, як тільки дозволить фантазія. І використати їх винятково для політичної доцільності. Як відомо, чим глибша прірва, в котру потрапляють люди, тим легше змусити їх реагувати на емоційні речі, а не на прагматичні. Формула виживання в усі часи, тим більше в переломні епохи, була одна: щоб жити — необхідно думати й аналізувати. Тим більше розмірковувати є над чим.

## У заниженій ціні на газ — корупційні схеми?

П'ятого липня Верховна Рада розглядала подання Генеральної прокуратури про притягнення до кримінальної відповідальності й арешт народного депутата Олександра Онищенка. Йому інкримінується розкрадання коштів під час видобування та продажу газу за договорами спільної діяльності з ПАТ «Укргазвидобування». Кожному народному депутату була роздана схема, що її виготовило Національне антикорупційне бюро України (НАБУ). На ній чітко зображено, як працював сам корупційний маховик.

Отже, все закручено довкола державного підприємства «Укргазвидобування». Воно ніколи не мало власних обігових коштів через те, що держава в нього фактично вилучала газ за директивною ціною. Логіка така: газ вітчизняний, то й ціна його повинна бути найнижчою. Ну, й оскільки згадане підприємство ніколи не мало власних обігових коштів, то для того, аби видобувати газ, воно змушене було укласти договір про спільну діяльність з іншими партнерами. Очевидно, його навмисне заганяли в режим пошуку тих, хто може «допомогти». Звичайно, «допомогти» хотіли чимало претендентів, але не всіх допускали. Це також потрібно мати на увазі. Так от, були допущені певні підприємства, з котрими «Укргазвидобування» підписувало договір про спільну діяльність. Імена кінцевих бенефіціарів цих компаній сховані завдяки офшорам на Кіпрі, тому з першого погляду сказати, хто там був, — важко. Це встановлює слідство. Далі, коли «Укргазвидобування» витратило гроші на геологорозвідку й буріння; і газ, той, що сам підіймався, воно викачало, то, зрозуміло, для продовження розробки



Малюнок Володимира СОЛОНЬКА.

родовища йому потрібні обігові кошти, хоча б для будівництва компресорної станції. Коштів обігових немає і на допомогу приходять партнери по бізнесу. Вони вкладаються — будують компресорну станцію, починають видобувати газ і, згідно з договором про розподіл продукції, отримують свою частку газу. За законом, «бізнес-партнери» одразу ж повинні сплатити ренту. Але вони її не сплачують, бо, нібито, не мають чим. І державна фіскальна служба відстрочує їм ці платежі на невизначений термін.

«І це вже перший корупційний момент. Бо вони повинні платити відразу, — вважає міністр соціальної політики Андрій Рева. — Чому їм даються такі преференції — це, швидше, питання до чиновників ДФС. Далі, за законом, вони цей газ не можуть продати відразу підприємству. Лише — на біржі трейдерам. І от через дві біржі вони й реалізують цей газ. Здавалося б, біржа — це конкуренція покупців, які між собою змагаються і пропонують найвищу ціну. А в результаті — газ продають по 2640 гривень за одну тисячу кубів. Для порівняння, населення в минулому році купувало по 3600 гривень. Уявіть собі, біржова торгівля, конкуренція і ціна на газ, який вони купують, — 2640 гривень! При тому що ринкова вартість — 7057 грн. Це дані НАБУ».

У поданні про притягнення Онищенка до кримінальної відповідальності вказується, що вони, ці всі переможці, були з ним зв'язані. Далі, переможці біржових торгів, котрі пройшли відому процедуру «очищення-відмивки», продають газ кінцевим споживачам за ціною 6900 грн. Різниця між 6900 і 2640 гривень — це 4300 гривень на кожній тисячі кубічних метрів, тобто майже 200-відсотковий «підйом». І з цієї суми потрібно сплатити податки. Але через фіктивні підприємства ці кошти виводяться. Це вже другий «лаз» від оподаткування. Перший — ухиляння від рентних платежів. Другий — від оподаткування, завдяки чому виведено ще один мільярд шістьсот мільйонів гривень.

«Але вся ця схема може працювати лише в тому випадку, якщо діють ножиці: між ринковою і національною — як ми її називаємо — вартістю газу. Найнижчою. Тільки найнижча вона чомусь виявилася для біржових ділків. Населення за таку ціну не купувало газ у минулому році. І ті, хто сьогодні нас закликає опустити ціну на газ, вони фактично ратують за повернення цих схем. Задача парламенту, наскільки я розумію, не лише в тому, щоб дати можливість Генеральній прокуратурі притягнути до кримінальної відповідальності депутата Онищенка, котрого підозрюють у створенні цих схем, а взагалі — унеможливити подібні сценарії. А це може бути лише в одному випадку: коли ринкова ціна на газ буде для всіх однаковою. Як тільки вона буде різною — ці схеми знову оживуть. І вони народять нових онищенків. Тому ті, хто сьогодні виступають за зниження тарифу на газ, мають на увазі бажання постійно тримати увімкненим «зелене світло» для подібних схем».

## ■ ОГолошення

## Повідомлення про скасування результатів проведення аукціону

Товарна біржа «Універсальна земельна товарна біржа «Придніпровська» повідомляє про скасування результатів проведеного аукціону по лоту №3 (Нежитлова будівля КПП з автосервісом та двома гаражами та спорудами заг. Пл. 47,60 м<sup>2</sup>, що знаходиться за адресою: Київська область, Білоцерківський район м. Біла Церква, бульвар Олександрійський, буд. 95-б.) (10.05.2016р.) з продажу майна Боржника — ПАТ НВФ «Фероке-рам» (код ЄДРПОУ 14310891, місцезнаходження: 09100, Київська область, Білоцерківський район, м. Біла Церква, вул. Фастівська, буд. 23) у зв'язку з несплатою в установленний строк переможцем належної суми за придбане майно.

Ігор ВІТОВИЧ

■ БЛОКУВАННЯ

## Пакет допомоги Україні

На саміті НАТО, який відбувся у Варшаві 8-9 липня, держави-члени Альянсу затвердили новий комплексний пакет допомоги для реформування оборонного сектору України. Йдеться, зокрема, про оновлення системи командування і військової освіти, оптимізацію логістики, створення сил спеціальних операцій, перехід українського ВПК на стандарти НАТО, відновлення військово-морських сил та інше. Загалом понад 40 напрямів співпраці, зазначає «Євроньюс». Міністр закордонних справ Павло Клімкін на своїй сторінці у «Твіттері» уточнив, що йдеться про «13 магістральних та 40 піднапрямів практичної допомоги».

Відтак у Варшаві Україна отримала пакет комплексної допомоги від НАТО, що має підняти оборонний та безпековий сектори України до стандартів НАТО. Трастові фонди, які створено після попереднього саміту в Уельсі у 2014 році, вже допомагають Україні в питанні кібернетичної безпеки, логістики та реабілітації поранених воїнів. У майбутньому НАТО та Київ також працюватимуть і в інших галузях — приміром, для подолання небезпеки вибухових пристроїв та в питанні протистояння гібридній війні.

Президент України Петро Порошенко назвав пакет допомоги НАТО «дуже амбітним документом»: «Це унікальний пакет. Ніколи в історії НАТО така солідна та значна підтримка в середньостроковій перспективі не надавалася країні-партнеру». Проте не менш важливою для України була солідарна політична підтримка з боку лідерів країн НАТО на тлі складної ситуації в зоні конфлікту на Донбасі та окупації Криму. На питанні Криму він зупинився окремо, заклинавши до запуску міжнародного механізму, який міг би покласти край окупації Криму півострова: «Російська агресія почалася з окупації Криму і може завершитися лише з деокупацією Криму. Ось чому так важливо запустити міжнародний механізм деокупації Криму якнайшвидше».

## Членство не на порядку денному

У майбутньому Україна має сама вирішити питання про необхідність членства у НАТО. Наразі на порядку денному воно не стоїть, заявив Генсек Альянсу Єнс Столтенберг на спільній прес-конференції з Президентом Порошенком 9 липня. Саміт Північноатлантичного альянсу цього дня якраз і завершився засіданням Комісії «Україна — НАТО» на найвищому рівні. Союз НАТО, окрім надання Києву широкого пакета допомоги, також висловив солідарність на тлі агресії Росії на сході України та окупації Криму. Президент Петро Порошенко слідом за Генсеком Альянсу також заявив у Варшаві, що питання членства України в НАТО наразі не на порядку денному. Одночасно Порошенко вказав на зростання симпатій до Альянсу серед українців.

«Втілення реформ в Україні є ключовим моментом. НАТО допомагає порадами та цільовою допомогою, щоб зробити українські оборонні та безпекові інститути більш ефективними, дієвими та підзвітними. Це є цілком комплексного пакета допомоги, який ми підтримали сьогодні», — сказав Столтенберг після засідання Комісії «Україна — НАТО». — Незалежна, суверенна та стабільна Україна,

## Гості на чужому святі

Україна не встигла сховатися під НАТОвську парасольку



Президент України Петро Порошенко та Генсекретар НАТО Єнс Столтенберг.

яка твердо віддана демократії, верховенству права, є ключем до євроатлантичної безпеки. Альянс відданий справі допомоги Україні в досягненні цієї мети».

## Не все так добре, як видається

Загальний тон заяв представників української влади після Варшавського саміту оптимістичний, навіть переможний. Такі настрої поділяють не всі оглядачі. Одна справа — бути членом Альянсу, а інша — країною-партнером. «Німецька хвиля» надала своєму коментарю промовистий заголовок «Україна на саміті НАТО: глядач на святі колективної безпеки».

Нинішній саміт НАТО — другий після анексії Криму та початку війни на Донбасі. Два роки Північноатлантичний альянс ніби вичікував, уникаючи ризиків рухів. У Варшаві лідери 28 країн пішли на крок, який тут назвали історичним — посилити військову присутність у країнах Східної Європи (Польщі та Балтії). Причиною стали побоювання в цих країнах повторити долю України, констатує «Німецька хвиля». З іншого боку, тон на адресу Москви помітно пом'якшав. Якщо в декларації за підсумками саміту в Уельсі в 2014 році Альянс засуджував «агресивні дії Росії» в Україні, то у варшавському підсумковому документі слова «агресивний» немає, а є «дії Росії», що підривають правовий порядок в Європі. Посилюючи свій східний фланг, НАТО одночасно протягає руку Москві. «Ми продовжуємо прагнути конструктивних відносин із Росією, якщо дії Росії роблять це можливим» — йдеться у заключній декларації. Дійсно, після майже дворічної перерви Альянс відновлює активні контакти з Москвою.

У кулуарах журналісти припускали, що зал на підсумковій прес-конференції Порошенка в суботу ризикує бути напівпорожнім, мовляв, у багатьох уже буде настрої їхати додому. Але цього не сталося. Можливо, тому що після українського лідера ще виступали президенти Польщі і США. Президент США Барак Обама хоч і заявив про неможливість повернення до business as usual («звичайних справ») із Росією, але про Україну у своєму виступі ледь обмовився. Порошенко сказав, що йдеться про

«унікальний» пакет, якого ще не отримувала жодна країна. Більше того, за словами українського Президента, його країна отримала новий статус «поширеного партнерства». Правда, ні в підсумковій декларації, ні в заявах Генсека Альянсу цього терміна немає. По суті Альянс продовжуватиме робити те, що вже робить, але в розширеному форматі — допомагати реформувати українську армію, наближаючи її до своїх стандартів.

У цілому саміт у Варшаві, на якому країни НАТО хвалили недоступну Україні колективну безпеку, можливо, викликав у членів української делегації прикре відчуття. На тлі розмов про військову міць, стримуван-

альянсу, та цього не сталося. Вадим Карасьов прогнозує, що Україна може очікувати зближення з Альянсом тоді, коли Захід визнає Росію ворогом. Поки що, відзначає політолог, НАТО декларує, що Москву необхідно зупинити та одночасно вести з нею діалог. «Ніхто не знає, що робити далі з Україною», — сказав Вадим Карасьов.

Прийняті НАТО у Варшаві рішення не означають повернення «холодної війни», це розумна прагматична політика. Фронти означені. Але Україна та Грузія від цього можуть програти, вважає німецький аналітик Бернд Рігерт. НАТО брязкає зброєю, але дуже тихенько. Якщо мислити воєнними категоріями,

По суті Альянс продовжуватиме робити те, що вже робить, але в розширеному форматі — допомагати реформувати українську армію, наближаючи її до своїх стандартів.

Росії і клятви «один за всіх і всі за одного» здавалося, що в Європі остаточно опускається нова залізна завіса. По один її бік — НАТО, який посилює захист своїх членів, а по інший — Україна, яка не встигла сховатися під НАТОвську парасольку. Це враження лише посилювали гігантські рекламні плакати однієї американської фірми, якими обвішана дорога з аеропорту Варшави в центр. Ця фірма — виробник протиракетного захисту. На плакатах Європа поділена на дві частини — вздовж східного кордону НАТО.

Колишній посол США при НАТО Курт Фолькер заявив, що задоволений результатами Варшавського саміту, окрім справи допомоги для України: «Я бажав би, щоб було більше зроблено у справі України. Передусім у питаннях навчання та кращого озброєння українського війська та допомоги у зміцненні кордонів. Якщо Президент Порошенко розчарований цим, то вголос цього не скаже». Директор українського Інституту глобальних стратегій Вадим Карасьов відзначив, що на саміті НАТО у Варшаві не було перелому в справі України. Прозвучала обіцянка допомоги у сфері оборони, проте Україна очікувала передусім перспективи вступу до Північноатлантичного

воно не може просуватися далі. Оскільки це питання вже знято з порядку денного, відновлення діалогу між Росією та НАТО вже ніщо не заважає. Президент Путін спокійно телефонує президентам США та Франції Обамі та Олланду, а також федеральному канцлеру Меркель. Діалог на високому рівні триває. За повідомленням Генерального секретаря Північноатлантичного альянсу Єнса Столтенберга, на 13 липня у штаб-квартирі в Брюсселі призначено перше майже після дворічної перерви засідання Ради НАТО—Росія. Основна увага на зустрічі буде приділена українському питанню. Тобто про Україну без України.

Наступний саміт НАТО відбудеться в 2017 році в Брюсселі — НАТО хоче таким чином справити новосілля у своїй новій штаб-квартирі.

## Оплески для Савченко

На саміт НАТО у Варшаві, який завершився в суботу, 9 липня, Порошенко привіз живою свідка подій, які Україна називає фактично війною з Росією — Надію Савченко. Українська військовослужбовець, чия прізвище за час її ув'язнення в Росії вивчили багато світових лідерів, зустрілася з ними вживу. На засіданні Комісії «НАТО—Україна» на вищому рівні Савченко з серйозним виглядом сиділа за спиною у Порошенка. Поруч за «круглим столом» були канцлер Німеччини Ангела Меркель і президент Франції Франсуа Олланд, з якими Порошенко обговорював долю льотчиці під час незліченних переговорів із президентом Росії Володимиром Путіним.

Але важко уявити, що живий і відомий у всьому світі свідок подій, які змусили НАТО радикально міняти свою політику, був на саміті НАТО лише весільним генералом. У будь-якому разі, на форумі експертів, що проходив на полях саміту, Савченко виступила з короткою заявою. Зал аплодував їй стоячи.

Народний депутат України та колишній політ'язень Надія Савченко з Польщі відбула до Литви, де заявила, що у перспективі Україна має стати членом НАТО. «У перспективі нам, звичайно, треба дивитися у цьому напрямку. Якщо ворог просто має більше людського ресурсу, то ми будемо об'єднуватися. Я вважаю, що НАТО — це саме той майданчик, на якому це можна робити», — сказала вона 10 липня в інтерв'ю «Радіо «Свобода» у Пренайському районі Литви, де проходить Форум литовської молоді світу. Коментуючи заяви, що Європа «стомилася» від України, Надія Савченко зауважила, що війна виснажує всіх, у першу чергу країну, в якій вона ведеться. У рамках перебування у Литві Надія Савченко відвідає поранених українських військових, які там перебувають на реабілітації. Вона зустрілася з міністром закордонних справ Литви Лінасом Лінкявічюсом та президентом Далією Грібаускайте. За словами Надії Савченко, з лідером Литви у неї також була приватна зустріч у рамках саміту НАТО у Варшаві. ■



Юрій ПАТИКІВСЬКИЙ

Наші «північні друзі», проаналізувавши економічні показники України та Росії, зробили неочікуваний для себе висновок: «у хохлах», виявляється, ситуація в економіці подекуди є кращою, аніж у РФ. І хоча не за всіма показниками, але це зумовлює висновки експертів про ознаки економічного відновлення у нашій державі.

**У нас — плюс, у них — мінус**

«У четвертому кварталі 2015 року ВВП України упав не так глибоко, як ВВП Росії, — пише російський економічний оглядач Григорій Неяскін. — А в першому кварталі 2016-го він навіть трохі зріс, на 0,1% — на тлі падіння російського показника».

Нинішнього року економіка Росії, за даними їхнього мінекономрозвитку, має скоротитися на 0,2%. Світовий банк налаштований більш песимістично і прогнозує спад на 1,2%. «У цей же час від України він очікує зростання на 1% — стільки ж, як і місцеве Міністерство економіки», — наголошує Неяскін.

Експерти одразу ж зробили застереження: казати, що українська економіка перебуває у відчутно кращій формі, ніж російська, передчасно. По-перше, плюс 0,1% — це попередня цифра і враховуючи її близькість до нуля, цей показник може бути переглянутий у бік зменшення. По-друге, спад ВВП в Україні тривав довше від російського і нинішній плюс можна пояснити ефектом низької бази. По-третє, за деякими іншими показниками Москва наразі випереджає Київ. Так, інфляція в Україні наприкінці нинішнього року має становити 12%, а у Росії чекають 5-6%. Аналогічна ситуація і з безробіттям: 10,3% в Україні проти 5-6% у РФ.

**Війна допоможе!**

Деякі економісти при цьому зауважують: в абсолютних цифрах вести мову про відчутну перемогу України, звичайно, передчасно. Але елементи великого пазла можуть складатися у тенденцію — що економіка нашої держави пережила дно свого падіння й нині отримала змогу для зростання, принаймні може поборотися за інвестиції. І падіння курсу на валюту може зіграти доволі відчутну позитивну роль. На противагу цьому адміністративно-сировинна економіка Росії залежить передусім від політичних рішень, насамперед, як це не дивно звучить, у царині зовнішньої політики. І тому її майбутнє виглядає доволі туманно.

«Україна, переживши шок від російської агресії, отримала зовнішню підтримку світу. Росія нині отримує санкції, Україна — підтримку від Міжнародного валютного фонду, Світового банку, Європейського банку реконструкції і розвитку, Європейського інвестиційного банку», — каже голова Комітету економістів України Андрій Новак. Ці структури, за винятком МВФ, нині розширили свої програми з Україною.

На думку Новака, позитивним фактором для нашої економіки стала... війна. «Суб'єкти господарювання почали адаптуватися і шукати нові ринки збуту на заміну російським, —

■ ГРА В ЦИФРИ

# Попереду Москви

Українська економіка подекуди випереджає російську. Про які тенденції можуть свідчити статистичні дані?



Іноземний капітал теоретично готовий активніше заходити в Україну — і вже навіть пояснив, на яких умовах може це зробити.

■ А ТИМ ЧАСОМ...

**Виходимо з «тіні»?**

Рівень тіньової економіки в Україні торік знизився до 40% — порівняно із 43% у 2014 році. Такі дані оприлюднило вітчизняне Міністерство економічного розвитку і торгівлі. У міністерстві вважають, що поступовий, хоча і дещо повільний вихід на чисту воду, був досягнутий завдяки фіскальній стабілізації і жорсткій монетарній політиці, отримання фінансово-кредитної допомоги від МВФ, реструктуризації зовнішнього боргу, активізації процесів реформування економіки та поглибленню співпраці з Європейським Союзом.

«В умовах сукупної дії цих факторів було досягнуто перелом у тенденції до зростання тіньової економіки, яка розпочалася у 2013 році — і прискорювалася в умовах цінових та девальваційних шоків, а також ескалації воєнного конфлікту», — стверджують у Міністерстві економіки.

Тим часом експерти відзначають певний позитивний вплив тіньової економіки, особливо в умовах нестабільності. Так, за словами представника Інституту економіки і прогнозування НАН України Тетяни Тищук, сьогодні близько половини українського ВВП створюється за допомогою нелегальних схем і операцій. До того ж не існує достовірних методів, які дозволяють чітко відділити тіньовий сектор від легального, адже частина ресурсів усе одно потрапляє в офіційну економіку.

сказав він. — Через російську агресію Україна також суттєво скоротила споживання енергоресурсів і стала ефективніше застосовувати енергозберігаючі технології».

Надалі голова Комітету економістів прогнозує, що з війни Україна вийде дуже сильною, а Росія — ослабленою. «Важливо і те, що, коли нам треба буде відновлюватися після війни, нас підтримає міжнародне співтовариство. Нам нададуть кошти, і це стане ще одним трампліном для економічного зростання, — пояснює Новак. — Не забувайте, що це і робочі руки, і використання великої кількості матеріалів, переважно власного виробництва. І як би це дивно не звучало, але воєнний розвиток — один із локомотивів розвитку економіки».

Прогрес в економіці нашої держави помітив і державний секретар США Джон Керрі. «Завдяки важким рішенням, які зробив Президент Петро Порошенко, Україна сьогодні переживає зростання. Її економіка росте, на відміну від інших економік регіону. Ці індикатори позитивних змін виходять із політичних рішень», — дипломатично заявив американський високопосадовець.

**«Точки зростання» чи початок відновлення?**

Окрім динаміки ВВП, економісти констатують ще певну кількість різноманітних індикаторів в економіці, які можуть свідчити про сприятливу тенденцію. Наприклад, за інформацією НБУ, платіжний баланс травня 2016 року зведений з профіцитом 347 мільйонів доларів. Це на 16,9% більше, ніж торік у цей період. І нехай головною причиною цього успіху є зростання сировинних ринків у світі і нашої заслуги тут мало, але назагал тенденція є обнадійливою. Тим паче що за січень-травень нинішнього року зафіксоване позитивне saldo платіжного балансу в сумі 29 млн. доларів. Торік за цей період ми мали дефіцит 1,79 млрд. доларів.

Уперше за 13 місяців українські банки, за винятком неплатоспроможних, отримали прибуток — 2,1 млрд. гривень. На сайті регулятора написано: 32 банки отримали збиток 1,3 млрд. гривень, але інших 74 фінансових установи спрацювали у плюс — 3,4 млрд. грн. Таким чином, «середня температура в лікарні» вперше перестала бути критичною. Спеціалісти НБУ головними джерелами прибутковості ук-

раїнських банків вважають зростання від наданих кредитів фізособам, а також скорочення відрахувань у резервні фонди.

Зупинилося падіння національної валюти. За травень-червень ми навіть отримали ревальвацію — 6%. Це один із кращих показників серед інших пострадянських країн. І нехай головна підвалина успіху — низька порівняльна база, адже у них національні валюти не падали так стрімко, як в Україні, про певні ознаки стабілізації можна вести мову.

■ НОВИНИ ПЛЮС

**«Дірка» у бюджеті — від надр і ЄС**

У першому півріччі 2016 року Державний бюджет України зведено з доходами в 265,6 млрд. гривень. Перевищення зафіксовано по основних податках: податок на доходи фізосіб, ПДВ, акцизи, податок на прибуток. Найбільший недобір — майже в 5,5 млрд. гривень — зафіксовано від ренти за користування надрами. Причини — падіння обсягів видобутку та зниження ціни на газ і нафту, плюс рента на видобуток бурштину так і не запрацювала.

Не отримали ми і 1,469 млрд. гривень від Європейського Союзу. Мова про макрофінансову допомогу від Євросоюзу, от-

Уперше у травні на 5% зріс ринок українських внутрішніх авіаперевезень. І хоча, знову ж таки, він у нас мізерний і свідчить про активність практично однієї авіакомпанії — МАУ, яка у конкуренції з турецькими авіакомпаніями стала активно підвозити регіонального пасажирів до своїх міжнародних рейсів до Києва, плюс залишається плюсом. Обсяг вантажоперевезень за січень-квітень 2016 року зріс на 4,6%.

За 4 місяці 2016 року в Україну надійшли 2 млрд. доларів іноземних інвестицій. Це, звичайно, мізер, якщо порівнювати із «кращими часами», але значно більше, ніж сподівалися профільні спеціалісти. Вони, нагадаємо, прогнозували залучення 4 млрд. доларів за нинішній рік, сьогодні ж переглядають ці цифри у бік збільшення. Можна також говорити і про якість цього портфеля: 80% усіх коштів надійшло у вигляді докапіталізації фінансових установ.

За перші п'ять місяців нинішнього року обсяги будівництва в Україні зросли на 9,3% — будівельних робіт виконано на 19,5 млрд. гривень. Знову ж таки мізер, якщо порівняти з ажіотажем початку 2000 років, спричиненим бурхливим ростом ціни квадратних метрів, але краще, ніж стагнація останніх років.

Ну і, зрештою, Держстат фіксує невелике, але стабільне зростання промислового виробництва з лютого 2016 року. У травні українські сталевари виробили своєї продукції більше на 5,7% у порівнянні з минулим роком. І навіть попри війну на індустріальному сході, Україна залишила за собою місце у десятці найбільших виробників сталі у світі. Подібна тенденція спостерігається і в агросекторі — невелике зростання експорту практично у кожній із галузей.

При цьому головні перепони для розвитку нашої економіки — корупція, відсутність адекватної судової системи тощо — наразі не подолано. Нині це, на думку експертів, залишається найбільшою перепорою для іноземних інвесторів, які могли би підняти наш господарський комплекс — навіть більший, ніж воєнні дії на Сході. Про це свідчать опитування бізнесменів. А тому слабкі ростки позитиву, які ми бачимо попри все, можуть нині свідчити більше про потенціал і можливі шляхи до успіху, ніж про переломні тенденції.

Але, схоже, що дно падіння економіки ми таки досягли. І це, справді, може бути нашою перевагою — у порівнянні з економіками сусідніх держав, які ще прямують донизу. ■

римання якої прив'язано до траншу МВФ.

**Видобуйте собі у Ростові!**

Печерський районний суд Києва задовольнив клопотання Генеральної прокуратури й наклав арешт на 20 свердловин однієї з найбільших газодобувних компаній «Еско-Північ», що належить колишньому міністру екології й природних ресурсів за часів Віктора Януковича — Миколі Злочевському. Зокрема, були арештовані 2 свердловини на Деркачівсько-Войтенівській площі, 5 свердловин — на Карайкозівському родовищі, 12 — на Рокитнянському родовищі й 1 — на Роганській площі (всі — Харківська область). ■



## ЗАХОПЛЕННЯ

## Двоповерхові сади

Як із мрії можна запросто зварити варення, якщо додати до неї трохи ягід і цукру

Тамара САМУСЬ

Жінка і мрія. Поети часто використовують ці слова як синоніми. Особливо, коли йдеться про недосяжність однієї й другої. Натомість самі жінки жартують: мовляв, і з мрії можна запросто зварити варення, якщо додати до неї трохи ягід і цукру. Навіть коли йдеться про традиційно чоловічу справу — виноградарство. Адже будемо відверті: робота це дуже нелегка. Виноградарів можна впізнати за трудовими долонями, на яких написані всі їхні дні, сповнені праці, від ранньої весни до пізньої осені. І раптом з-поміж них — жінки! А їх що змушує обирати таке хобі, і як собі дати із ним раду?

## Обирати «мед і свободу»

Про це розмовляю із буковинкою пані Зінаїдою Тирон, із села Зарожани Хотинського району. Її стаж у виноградарстві — майже 10 років. Про лозу розповідає натхненно — аж очі блищать. Хоча так було не завжди. Попервах то було чоловікове захоплення, сама ж, зізнається, навіть уваги на те не звертала. Аж одного разу...

— Зайшли ми якось до одного чоловіка на подвір'я, а в нього — цілий будинок лозою обвитий і грона звисають — кожне кілограмів на два. Краса — не передати! Я на це як глянула — більше мені нічого не захотілося, як лише виростити такий самий виноград і в себе на подвір'ї, — згадує з усмішкою.

Чи це був дух змагання? Можливо. Але пані Зінаїда все ж таки вважає, що така цікавість до винограду виникає, коли людина всім серцем його полюбить, тоді, каже, він завжди буде у неї в душі. І пішло: загорілася господиня чоловіковою справою не на жарт. Тож тепер спільними зусиллями вирощують лозу на 10 сотках — загалом 70 кущів. Певна була: все вдасться. Якщо Буковина сливами та яблунями славиться, то й для винограду тут чудове місце. Навіть і пригадати не може, аби ця культура їм якісь прикрощі завдавала, від неї тільки втіха:

— Виноград приносить людям радість навіть коли ним просто милуєшся. А ще як скуштувати! Колись прочитала, що він — найбагатший за вмістом корисних речовин серед сільськогосподарських культур. Та й вино з нього цілюще. Платон називав його молоком для людей похилого віку. Звісно, якщо вживати помірковано. Щодо цього дуже влучно висловився азербайджанський поет Вазах: «Вино несе отруту й мед // І рабство і свободу // Ціни вино не знає той, // Хто п'є вино як воду».

Хіба не слушно? В нашій силі обирати «мед і свободу». Тому всім, хто вагається, чи варто вирощувати виноград, скажу: варто! Не треба боятися труднощів. Це й цікаво, і корисно — і для сім'ї, і для душі. Бо як побачиш дозрілі солодкі грона — в серці така радість, що й словами не передати, нагороди більшої не треба. Щоправда, коли кущ хворіє — то найгірше, все одно як дитина заслабла. Тому й кажуть, що виноград має два полюси: на одному — праця і знання, на другому — виноград і вино. Як не буде вкладено першого, то й другого вам не бачити.

## Дослідна ділянка на кількох сотках

Із власного досвіду це добре знає й пані Людмила Вараниця з міста Деражня Хмельницької області. Тим більше, що господарку свою провадить цілковито власноруч. Сама шпалери облаштовує, сама бетонує, навіть болгаркою навчилася користуватися. Хіба що на зварювальні роботи наймає спеціаліста. Життя всього навчить. Пишається, що її жіночим рукам усе до снаги — і все на обійсті впорядковано надійно, міцно — нічого тимчасового. Юрист за освітою, з дитинства мрія



Зінаїда Тирон.



Мирослава Романюк.



Людмила Вараниця.

Оксана Сендецька.  
Фото з особистих архівів.

бути агрономом-селекціонером. Згадує: «Ще коли вчилася у школі, написала в Харків листа й отримала з інституту відповідь з умовами вступу. Але мама заперечила: агроном — непристижно та й робота — в селі. Але мрія залишилася».

Вона дала про себе знати, коли пані Людмила влаштувала на своїх кількох сотках справжню дослідну ділянку:

— Один рік на ній росло... 400 сортів помідорів, 100 сортів перців і 100 сортів баклажанів! А потім у нас була щорічна ярмарка «Поділля-агро», де побачила чудовий виноград. Вирощує його, як виявилось, чоловік із Хмельницького. Здивувалася: як, такі грона — і з Хмельницького? Просто загорілася. Придбала в нього перші свої саджанці, але вони... пропали. Тепер я вже знаю свої помилки: тоді в мене була неправильна агротехніка посадки. Але не зупинялася — вирішила: виноград буде рости!

Так нарешті й сталося. Її виноградарський досвід — 6 років. І пані Людмила невтомно збирає з усіх усюд різні новинки. Разом із колегами їздить у традиційно знані успішним виноградарством регіони — Миколаївську, Херсонську, Дніпропетровську, Запорізьку області,

про людину:

— Маю новий сорт, Валер'ян. Коли мене питають, який він, яка ягода, пояснюю: кирпатенька. Я серйозно. В нього дійсно кожна ягідка має такий задертий кінчик, як носик. Дуже люблю екзотику — чи вона виражається в кольорі, чи формі ягоди. Зрештою, це й інших моїх рослин стосується. От розповіли мені про одну грушку, яка росте лише в Білорусі. Її вивела садівниця М'ялик і назвала Просто Марія. Але роздобути її ніяк не можна. Та я сказала: кордонів нема. І тепер у мене росте ця грушка й плодоносить. Та що лиш не знайдеш у садку! Яблуні, персики, абрикоси, рідкісні квіти. Використовую кожен клаптик землі. Невдовзі хіба «другий поверх» засаджувати буду, — жартує.

Що таке азарт колекціонера, добре знає і пані Оксана Сендецька з Тисменицького району, що на Івано-Франківщині. В її садочку — яблуні, груші, черешні, сливи, смородина, малина, жимолость, лохина високоросла, агрус і, звісно, виноград — ось уже 10-й рік. В її родині ініціатором вирощування лози стала саме вона.

— Тут я в невістках, а сама родом із

Як побачиш дозрілі солодкі грона — в серці така радість, що й словами не передати, нагороди більшої не треба. Щоправда, коли кущ хворіє — то найгірше, все одно як дитина заслабла.

відвідує господарства відомих селекціонерів, спілкується з іншими аматорами й безупинно вчиться. Каже:

— За виноград останні відам. Буває, почула назву — й одразу залюбилася в неї, хоча ще не знаю, який то сорт буде. А згодом з'ясується, що дуже хороший — і ягода, й грона. Це, знаєте, тільки до людини, буває, ти — з добром, а вона до тебе — з каменем. А в рослину, якщо вкладаєшся, то вона тобі тільки хорошим віддячить. Як беруся до праці — буквально живу кожною хвилиною. Це взимку стан спокою важко пережити, а щойно весна — починаються чубуки, висаджування, пророщування. Це — життя! Виноградарство затуляє, в хорошому сенсі цього слова. Добра справа — для себе, і для сім'ї. Я ж нічим шкідливим не користуюся — знаю, що рослина екологічно чиста. Дитина може підійти, просто з куща зняти ягоду, і я за її здоров'я не боюся.

Але інтерес до винограду в пані Людмили не лише хазяйський, навіть, сказати б, поетичний. Розповідає про нього, як

Полтавської області. Там моєї сестри чоловік займається виноградарством. Ось він і поділився зі мною першими саджанцями. Тоді я ще не знала, які проблеми в нашому регіоні з лозою, а вони дуже великі. Це й вологість, і мала кількість сонячних днів. Тут доводиться значно більше доглядати за виноградом, аби отримати хороший результат. Дуже хворіють саджанці, тому треба вести добір сортів, вибирати ті, які менше уражують хвороби, ранні.

Зараз маю до 30 сортів. Тож вистачає на всю нашу велику родину, ще й для друзів і знайомих. Ягід можна зняти з одного куща до 25 кг. Але треба коло нього працювати. Виноградарство забире дуже багато часу. Я собі можу це дозволити, бо домогосподарка. Наприклад, взимку читаю дуже багато спеціальної літератури, довідуюся про нові сорти, цікавлюся препаратами для догляду рослин, зв'язуюся із колегами-виноградарями. Напевно, жінки, які ходять на роботу, не мають на це часу. А я вибрала собі таке хобі. Чоловік мені з ним також до-

помагає. Копати ями, бетонувати стовпи — це все він. Решта — я: обрізання, оприскування, підживлення. Питаєте, чи важка то справа? Якщо вникнути в неї, полюбити і прагнути отримати плоди, то якраз дуже добре для жінки заняття.

## З любов'ю — як до учнів

Пані Мирослава Романюк із Городенки поділяє цю думку. У неї також перший помічник на присадибі — чоловік, але для неї особисто виноградарство взагалі виявилось нагальною потребою. Важко повірити, що ця квітуча жінка — педагог на пенсії. Це й визначило новий стиль життя:

— У мене з'явилося більше вільного часу, та й треба дівати кудись ту енергію і любов, яку колись віддавала учням. Тепер вони належать моїм двом маленьким онучкам і виноградній лозі. Маю дочку й сина, всією родиною живемо в одному будинку — нас зараз восьмеро, і в мене є про кого турбуватися. Але то приємно.

Виноградом зацікавилася випадково — мені просто подарували декілька кущів. Я посадила, але перші три роки інтересу великого не було. Проте все одно вчилася, передплачувала спеціальні журнали, газети, читала, що лиш могла знайти. Досвідом ділилася виноградар, котрий подарував лозу. І ось на третій рік отримала перший врожай. І дуже гарний. Яке то було щастя! Відтоді почала поповнювати свою колекцію, вийшла на відомих виноградарів в інтернеті, почала від них виписувати лозу, яка мене цікавила. Так і назбиралася в мене 65 сортів. Тепер вдосконалюю свою техніку щеплення, бо не маю багато місця — всього 9 соток. А в такий спосіб проблема вирішується — можна на один корч нащепити 2—3 сорти, тільки треба, щоб вони збігалися в термінах дозрівання.

Маленька онука, якій зараз 1,5 року, вже добре знає, де в цій колекції найперше дозрівають найсмачніші ягоди, і спішить туди — збирати «гагі» (так називає ягідки). Страшенно виноград любить. Сподіваюся, буде колись моєю помічницею.

Узагалі, коли хтось у родині починає займатися виноградарством, близькі так чи інакше поступово входять в орбіту цього захоплення. Чоловіки виноградарок неминуче залучаються до важких земляних робіт. А дружини виноградарів чимось нагадують дружин військових — створюють домашню атмосферу, яка допомагає крок за кроком рухатися вперед обраним шляхом. Ну а діти вчать біля своїх батьків... Варити варення навіть із мрії. ■

■ МАЙТЕ НА УВАЗІ

# Огрядне лихо

Зайва вага стає призвідником серйозних недуг: імунна система сприймає зайві жирові клітини як шкідливий елемент

Юлія КОСИНЬСКА

## Ожиріння — серед основних причин інфарктів та інсультів

Співробітники Американської асоціації дослідження серцево-судинних захворювань заохотили взяти участь у дослідженні 60 осіб із зайвою вагою віком 30-65 років. Під час експерименту люди худнули за спеціальною програмою під контролем фахівців. Учені дійшли висновку: імунна система сприймає зайві жирові клітини як шкідливий елемент. Відтак виникають запальні процеси — як реакція на такі подразники. А запалення часто стає поштовхом багатьох недуг.

Голова правління Всеукраїнської громадської організації «Асоціація превентивної та антивейджинг медицини», доктор медичних наук Ольга Барна нагадує: ускладнення і небезпеки підстерігають тих, хто має надлишкову вагу.

— Передусім це — цукровий діабет II типу, артеріальна гіпертензія, артрит, остеоартроз, аутоімунні захворювання, такі як ревматоїдний артрит, — пояснює фахівець. — А також — серцево-судинні захворювання і навіть деякі онкологічні недуги. Що вищий індекс маси тіла, то більша імовірність захворіти і померти від інсульту чи інфаркту. Надлишкова вага — один із основних факторів ризику розвитку інфаркту та інсульту.

В Україні дуже високий рівень смертності від серцево-судинних недуг, а середня тривалість життя на 7-10 років нижча за європейські показники, каже лікар. Двоє з трьох українців помирають від серцево-судинних захворювань, кожні 5 хвилин в Україні реєструють інсульт, а кожні десять хвилин — інфаркт міокарда. Страшно уявити, скільки людей захворіло на ці страшні недуги тільки за останню годину...

Як виявилось в результаті дослідження, проведеного недавно в Європі, найбільш «відповідальні» за виникнення інфаркту міокарда 9 простих факторів ризику: куріння, артеріальна гіпертензія, холестерин, ожиріння, яке спричинює наступний фактор — цукровий діабет. Також серед «провокаторів» інфаркту — недостатнє вживання овочів і фруктів, зловживання алкоголем, брак рухової активності, психологічні та інші чинники.

— Торік я наштотхнула на факт, який мене дуже збентежив — і як лікар, і як громадянина, — розповідає Ольга Миколаївна. — За даними ООН, Україна ввійшла в дев'ятку держав, де тривалість життя виявилася нижчою, ніж у 70-х роках минулого століття. Як і ж країни потрапили в цю сумну статистику? «Компанію» Україні склали Росія, Білорусь і шість африканських країн, розташованих південніше Сахари. Дуже тривожна тенденція...

## Завдяки схудненню в організмі зменшується запальний процес, внутрішні органи приходять у норму

Позбуваючись зайвої ваги, людина стає не тільки красивішою, а й — безумовно — значно здоровішою, переконана лікар. Згідно з недавніми дослідженнями американських учених, завдяки схудненню в організмі зменшується запальний процес, у норму приходять не тільки зовнішній вигляд, а й стан внутрішніх органів.

— Ми сформуливали концепцію так званих факторів ризику — тих станів, звичок, які сприяють виникненню атеросклерозу, що є першою причиною інфарктів та інсультів, — каже Ольга Бар-

на. — Звісно, є низка факторів, на які ми вплинути не можемо. Скажімо, вік — що старша людина, то більше піддається ризику цих хвороб. Чоловіки частіше від жінок потерпають від захворювань судин, має значення і генетична схильність до недуг. Вплинути на це ми не можемо, але маємо змогу врахувати. Якщо в родині траплялися ранні випадки інфарктів та інсультів, людина повинна ставитись до свого здоров'я особливо уважно.

Водночас є ціла низка факторів, на які ми можемо впливати. Передусім — куріння, артеріальна гіпертензія, порушення обміну холестерину, наявність цукрового діабету, низька рухова активність, що дуже характерно для нашого суспільства. І — ожиріння.

З медичної точки зору ожирінням називають захворювання, викликане надлишковим накопиченням жирової тканини в результаті порушення рівноваги між надходженням їжі і потребою організму в кілокалоріях, тих чи інших поживних речовинах.

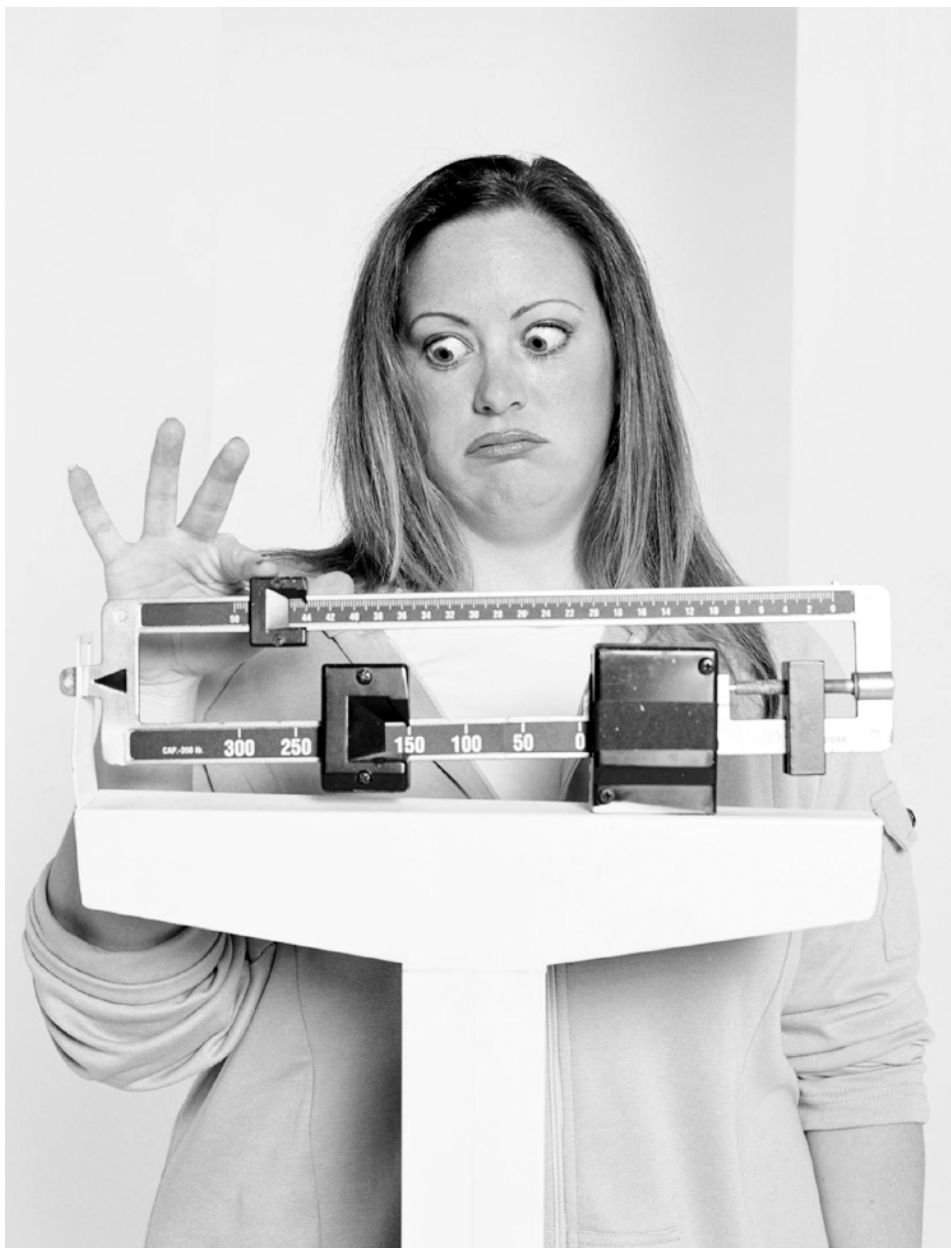
## Поміряй талію, будь ласка!

Індекс маси тіла — це той критерій, який умовно допомагає лікарям визначити ризики та оцінити динаміку розвитку захворювання або його регресу. Низка ґрунтовних епідеміологічних досліджень підтверджує: індекс маси тіла дозволяє безпосередньо оцінити ризик захворюваності і смертності.

Як цей індекс правильно вираховувати?

— Необхідно вагу тіла у кілограмах розділити на зріст у метрах, піднесених до квадрата, — нагадує Ольга Барна. — Існує градація надлишкової ваги, яку ухвалили багато медичних товариств. Коли індекс маси тіла (ІМТ) менший за 20 — вага нормальна. Говорити про надлишкову вагу можемо, коли ІМТ — від 25 до 30. Якщо від 30 до 35 — це вже перший ступінь ожиріння, 35-40 — другий, і коли індекс переважає показник 40 — це третій ступінь надлишкової ваги. Кардіологи також часто використовують параметр, в основі якого — об'єм талії. Він дозволяє оцінити не лише загальну вагу, а й перерозподіл і вираження ожиріння. Для чоловіків нормальний показник об'єму талії — зріст у сантиметрах, розділений на два, мінус п'ять сантиметрів. Для жінок — те ж саме, тільки віднімати треба 10-15 сантиметрів.

В Ісландії провели цікаве дослідження, результати якого оприлюднили на європейському конгресі з практичної кардіології. Упродовж 25 років за населенням декількох великих міст велися цілові спостереження. Фахівці вивчали, наскільки корекція тих чи інших факторів ризику впливає на зменшення рівня захворювань серцево-судинної системи. В цей час в Ісландії впроваджувалася ґрунтовна державна програма з боротьби з серцево-судинними захворюваннями — мас-медіа пропагували здоровий спосіб життя, пояснювали — що потрібно робити, як контролювати, як поводитись пацієнтам, які вже мають фактори ризику. Виявилось, що просто було побороти такий фактор ризику, як холестерин, зменшивши показники майже на 1 мілілітр на літр, а це дуже велика зміна. Частота паління знизилася вдвічі, рівень артеріального тиску зменшився на 5 міліметрів — для популяції це багато. Фізична активність збільшилася вдвічі. А ось індекс маси тіла — яких би зусиль не докладали — все одно зростав. І паралельно збільшувалася частота цукрового діабету, який пов'язували зі зростанням ваги у населення.



Надмірні кілограми — зайві проблеми зі здоров'ям.

Фото з сайта pro-zdorov.ru.

## ТЕНДЕНЦІЇ

2000 року Всесвітня організація охорони здоров'я вперше використала термін «епідемія» для характеристики ситуації з ожирінням. ВООЗ визнала: кількість повних людей збільшується колосальними темпами. Перше місце в рейтингу за ожирінням займають США. Основним чинником, що сприяє набору зайвих кілограмів у цій країні, є національний фаст-фуд. Проблема ожиріння тут вважають національним лихом. За найскромнішими даними, приблизно дві третини населення США потерпають від зайвої ваги. На другому місці — європейські країни, найгірші показники у Великій Британії, Угорщині, Румунії, Греції та Албанії. Умовно кажучи, це «найбільш тлусті нації» в Європі. На Кіпрі, Мальті, у Чехії, Фінляндії, Німеччині та Словаччині понад 40% населення страждають від ожиріння. Складна ситуація в Китаї, де на цю недугу страждають діти. За останні двадцять років кількість огрядних дітей і підлітків збільшилася тут у чотири рази і нині становить майже 30 мільйонів. За прогнозами фахівців, до 2020 року ця цифра подвоїться. У Південній Америці, зокрема в Бразилії, зайва вага серед населення зустрічається вдвічі частіше, ніж це було 15 років тому. В Аргентині, Чилі, Перу від ожиріння страждають понад 20% дітей.

Отже, спосіб життя, час, у який ми живемо, при всіх зусиллях, які докладали і держава, і самі люди, залишає проблему зниження ваги і її контролю досить складною.

## Три кілометри в день — назустріч здоров'ю

Коли людині час оголошувати війну зайвим кілограмом? На думку фахівців, якщо просто ідеться про надлишкову вагу (коли ІМТ менший за 30), то це стосується не так медичних, як естетичних проблем. Відповідно, все залежить від мотивації самого пацієнта: наскільки він готовий боротися за те, щоб стати стрункішим. У разі, якщо вже є ожиріння, тобто індекс маси тіла переважає позначку 30, слід бити на сполох і серйозно братися за себе. Лікарі рекомендують активні кроки щодо зниження ваги чоловікам, у яких окружність талії вища, ніж 102 см, і жінкам, у яких цей показник перевищує 88.

— Без сумніву, основа зниження ваги — хоч це і звучить банально — зменшення надходження в організм кілокалорій і збільшення фізичної активності, — каже Ольга Барна. — Звісно, пацієнти не завжди ретельно дотримуються рекомендованих дієт і не всі охоче займаються спортом. Бувають випадки, коли цих заходів недостатньо. І тоді рекомендують або фармакологічну терапію з допомогою спеціальних препаратів для схуднення, або хірургічне лікування.

Треба стежити за тим, що ми їмо. Ко-

рисна так звана середземноморська дієта, коли перевага надається фруктам, овочам, рибі, рослинній олії, м'ясо допускається нежирне і білих сортів — у невеликій кількості. З раціону виключають солодощі, зменшується вживання яєць.

«Як кардіолог, нагадаю відомі в Європі так звані сім кроків до здоров'я, або «європейський телефон здоров'я», — додає Ольга Миколаївна. — Що рекомендують європейські кардіологи для того, аби ризик інфаркту й інсульту знизити до мінімуму? Позбутися паління, надлишкової ваги і діабету, неодмінно — три кілометри швидкої ходьби вдень або 30 хвилин іншої помірної фізичної активності щодня мінімум 5 днів на тиждень. Додайте сюди боротьбу з «поганим холестерином» — загальний рівень холестерину має бути менше 5, і п'ять пригорщів овочів і фруктів щодня в раціоні. І пам'ятайте, що артеріальний тиск не повинен перевищувати 140 на 90, а оптимально, коли він 120 (130) на 70».

Боротьба за струнку фігуру — це не тільки намагання відповідати еталонам краси. Зниження ваги на 10 кілограмів зменшує на 20% рівень загальної смертності, на 30% — рівень смертності та ускладнень від цукрового діабету, на 40% знижує ризик розвитку деяких злоякісних новоутворень і на 50% зменшує концентрацію глюкози в крові. Людина, яка отримала ефект лікування від ожиріння, відчуває це на собі. ■



## ■ АЛЬПІНІЗМ

## Я спитав її: «Навіщо йдете в гори ви?»

«Бандерівський» льодоруб на Евересті

Микола ПАЦЕРА

28-річна дівчина з модельною зовнішністю, директор із розвитку однієї з великих вітчизняних компаній із продажу нафтопродуктів, аспірантка Національного авіаційного університету (майже як знамените: «комсомолка, спортсменка») Ірина Галай стала першою україночку, котра підкорила Еверест.

## У «кішках» краще, ніж на підборах

Ірина стала альпіністкою... насправді. Програла своєму начальнику парі: який футбольний клуб виграє матч — її улюблена «Барселона» чи «Реал», уболівальником якого був шеф. Перемогла друга команда. Тож керівник — виходець із Чечні, котрий жодного разу не ходив у гори, — придумав підлеглій «покарання»: піднятися на Казбек і розповісти йому про свої враження. Ірина, яка виросла в Карпатах і з шести років добре їздила на лижах, сприйняла цю «причуду» шефа цілком серйозно і відразу ж пішла в магазин по альпіністське спорядження. Хлопці-продавці як могли відмовляли її від цієї авантюри. Говорили, що коли вони піднімалися на цю гору, то навіть жуйки викидали, щоб не відчувати зайвого вантажу. А також, що їй краще й далі ходити на підборах, ніж у «кішках» (спеціальні накладки на черевикі). Але коли Ірина їх одягла, то аж застрибала від радості — так комфортно і впевнено почувалася. І вже ніхто не міг її зупинити, навіть батьки. У Тбілісі її так гостинно зустріли й напригощали вином, що дівчина готова була піднятися на будь-яку вершину. Тож вона навіть не відчула втоми, коли піднялася на гору висотою 5033 метри, а при спуску з неї ще й допомагала змореним хлопцям нести рюкзаки. Коли ж розповіла про все це шефу, то він був просто шокований. А сама Ірина зрозуміла, що без цих відчуттів підкорення вершин уже просто не зможе жити...

Тож через півроку Кліманджаро теж підкорила Ірині без зайвих труднощів, хоча перед сходженням дівчина все ж трішки потренувалася. А от у Непалі молода альпіністка пережила справжній жахіття. На другий день після їхнього прибуття в Катманду тут стався сильний землетрус, який зруйнував оселі місцевих жителів і призвів до сотні людських жертв. Просто на її очах загинув хлопчик, якого привалило уламками стіни, а травмовану жінку вона сама витягла з-під завалів будинку. За це та забрала Ірину в свій сімейний готель, оскільки російських членів команди альпіністів евакуювали літаком МНС РФ, а наша спортсменка залишилася напризволяще (певно, пам'ятаєте епопею тодішнього міністра Зоряна Шкіряка в Катманду за українцями. — Авт.). Буквально наступного дня Ірина Галай знайшла китайський табір Червоного Хреста для потерпілих і стала їм допомагати. Тут надивилася на покалічених і мертвих, тіла яких спалювали цілими машинами.

Від пережитого в дівчини ще більше загострилося бажання підкорити вершину, щоб зняти стрес. Вона познайомилася

з місцевим гідом, який пояснив, що їм треба чимось долетіти до аеропорту Лукла — найнебезпечнішого у світі, розташованого на висоті 3800 метрів над рівнем моря, а звідти вже можна піднятися на вершину. Ірині вдалося вмовити співробітників Червоного Хреста, які літаком доправляли сюди гуманітарну допомогу, й дістатися в аеропорт. Вона піднялася на вершину й сфотографувалася на тлі Евересту та дала собі обітницю: «Доки не заб'ю свій «бандерівський» льодоруб у цю вершину, не заспокоюсь», і виклала цей пост у «Фейсбуці». Тут його й побачив відомий альпініст Віктор Бобок, який неодноразово підкорював цю гору і також був тоді в Непалі. Він узявся допомогти Ірині зійти на вершину. Більше того, навіть зміг умовити маму Ірини, яка погрожувала прив'язати її до батареї, щоб «не лізла на той клятий Еверест, де гинуть люди». А коли альпіністка дізналася, що на ньому ще не було жодної українки, то її вже не втримали б ніякі прив'язи...

## На вершину — у страхах

До штурму цієї вершини вона готувалася серйозно, хоча часу було обмаль — менше року. Розробила навіть спеціальну методику тренувань, що включала три види: бокс (по 12 раундів із тренером) і фіт-крос для вироблення витривалості, а також тренажерний зал — для накачування сили. Вона щоранку бігала по 18 кілометрів, виснажувала себе багатодинними тренуваннями в скелелазінні — так, що боліло все тіло. Коли ж Ірина дізналася, що на штурм Евересту йтиме ще одна українка — Тетяна Яловчак, це її ще більше розпалало й підштовхнуло. Дівчина настільки переживала, що потім у кожній альпіністці в горах бачила цю конкурентку. Навіть просила гіда Віктора Бобка

В «Борисполі», де її зустрічали як героїню у футболках із її портретом квітами і тортом, вона отримала диплом від представника «Книги рекордів України» в номінації «Перша українка, яка підкорила Еверест».

на висоті 8300 лягати в наметі наполовину — так, щоб бачити, хто йде в базовий табір. Через це він застудив собі плече, але повністю розділяв азарт Ірини. Її не зупиняли ні перестороги, що під час сходження на Еверест загинуло понад 250 людей, ані те, що жодні тренування не допоможуть, якщо в тебе є гірська хвороба, яка за кілька днів буквально виснажує навіть найздоровішого чоловіка. Ірина була готова на все заради поставленої мети...

Окрім моральної підготовки, потрібна була й матеріальна — понад 60 тисяч доларів на закупівлю екіпірування, оплату перельоту, послуг шерпів (місцевих провідників) та інші вит-



Ірина Галай — українська альпіністка.



Підкорений Еверест.

рати — навіть дозвіл на сходження на вершину коштує 10 тисяч. Добре, що знайшлися спонсори в особі «Термальних вод Косино» та друзів. А от її генеральний директор сказав просто: «На похорон я тобі грошей не дам». Із Німеччини сестра подруги привезла спеціальне взуття й одяг. Льодоруб у неї був узагалі унікальний — вона спеціально знайшла «дівчачий» рожевий, та ще й обклеїла

мусь пропуском мороз на «блискавці», і плече буквально дубіло.

Труднощі ж супроводжували Ірину з першого дня прибуття на штурм. При оформленні дозволу на сходження було вказано вік 28 років, а їй «не виспочало» місяця, тож ледве вдалося домовитися з китайськими бюрократами. Значно важче було провести 10 днів на висоті 6400 м, щоб не пропустити

сприятливу погоду. Вона бачила, як із кожним днем альпіністи стають слабшими й худшими від гірської хвороби — ледве пересувалися. Виявилося, що на великій висоті організм включає захисні функції і може «відмикати» руки чи ноги, або людина просто засинає і замерзає — як було з одним хлопцем і дівчиною. Проте Ірина всіх буквально шокувала — вона абсолютно не відчувала гірської хвороби, лише втратила апетит, тож пила тільки окріп. Навіть на свій день народження 18 травня змогла з'їсти всього пів-«Снікєрса», запивши водою, натоленою зі снігу, і весь день сиділа в наметі, щоб її не знесло вітром, як у американців. До

того ж ще й обморозила обличчя. Віктор Бобок із цього приводу «підколював» її за те, що забула взяти батьків самогон, який би зігрівав у горах. Підкорити ж вершину вони могли ще 19 травня, але поступилися першій команді Тіма Медветца та його підопічному зі США — учаснику проекту The Heroes Project Чарлі Лівіну, який втратив ногу в Афганістані й підіймався на протезі, демонструючи іншим силу волі й духу. Тож Ірина буквально кинулася на вершину 20 травня з таборою на висоті 8300 через штормовий морозяний вітер і так звану зону смерті, майже не звертаючи уваги на трупи, пристебнуті до мотузок збоку маршруту як пересторога. Без страху пододала вертикальні підйоми, якими треба було здиратися тендітній дівчині з повним спорядженням важила близько 80 кілограмів. І ось о 4.00 за київським часом Ірина Галай таки вбила свій «бандерівський» льодоруб у вершину Евересту, ставши першою україночку на ній!..

Спускатися ж із вершини було не легше. До того ж Ірина так натиснула два пальці на носі, що нігті посиніли і скоро відпадуть. Та й узагалі при сходженні, як вона жартує, «розтратила жіночі принади». Пишне волосся позбавилося і виривалося пасмами. Подряпина на руці гноїлася, шкіра на спині вкрилася висипами, боліли плечі й спина. Нігті на руках тріскалися, а коли вона хотіла почистити їх у Катманду, там не виявилось світла і довелося робити це, підсвічуючи айфонами, — було дуже боляче. Але, попри все, Ірина була горда своєю перемогою. До речі. В «Борисполі», де її зустрічали як героїню у футболках із її портретом квітами і тортом, вона отримала диплом від представника «Книги рекордів України» в номінації «Перша українка, яка підкорила Еверест». Усе це надихнуло її на друге сходження на Еверест, яке вона вже планує наступного року. А ще хоче підкорити одну з трьох найкращих світових вершин — Маттерхорн, Альпамайо або Ама-Даблам. ■

## ■ ВШАНУВАННЯ

## Достигання вітрів поета

У Києві читали вірші  
Юрія Кириченка

Ганна СТЕПНЯК-ЛОЗИНСЬКА

«Достигання вітрів» — називався творчий вечір в пам'ять про українського Поета і Громадянина Юрія Кириченка, який нещодавно провів «Конгрес літераторів України» у Києві, у бібліотеці імені Ошера Шварцмана.

Захід розпочався показом документального фільму «Чуття Вітчизни» від Дніпропетровської студії телебачення у стрічці 2005 року. Юрій Кириченко читав свої вірші: «Чуття Вітчизни», «Ходіння за три мрії», «Хай буде злагода!»: Ніколи світ добра не стане на коліна, // Його не спопелить, не освернить, не вбить. // Чого я був би варт, якби не Батьківщина, // Що в серці у моїх сопілкою болить...

Модератор творчого заходу — Галина Шевченко, член «Конгресу літераторів України», журналіст, літературний критик, біограф, редактор-упорядник і видавець книг, продовжила творчий вечір, запропонувавши вшанувати пам'ять Юрія Кириченка — автора понад 50 поетичних книг, лауреата багатьох всеукраїнських та міжнародних літературних премій, кавалера орденів Святого рівноапостольного князя Володимира Великого та святих Кирила і Мефодія, убитого як лицаря української честі та гідності у Дніпропетровську (нині Дніпро) в ніч із четвертого на п'яте грудня 2015 року, хвилиною мовчання.

Звучало багато віршів Юрія Кириченка. Галина Шевченко прочитала напам'ять «Баладу про шаблю і серце Морозенка» із восьмої книги поета «Серце в сорочці з любистку» (1993): Шабля моя, пане-брате, не годна зітхати, // Але, гейби наречена, годна світ кохати. // Шабля моя кров'ю мита, кров'ю полоскана, // Заступниця для голоти, нещадна — до пана...

Хто став героєм поезії? Станіслав Мрозвицький, а в народі Морозенко походив із шляхетського польського чи галицько-волинського роду, мав дві вищі європейські освіти (Краківський і Падуанський університети), служив при дворі польського короля Владислава IV — потім записався в реєстрові козаки і подався в повстанську Україну 1638 року до війська Богдана Хмельницького. Автор балади художньо виважено і точно передав образ звияжця, який свідомо відмовився бути яничаром, у нього прокинулись українські гени.

Гість вечора із Санкт-Петербурга, головний редактор альманаху «Синь апельсина» Ольга Соколова, привезла з собою і презентувала восьмий номер збірника, де під рубрикою «Светоч неистомный...» надрукована балада лауреата міжнародної літературної премії імені Тумаса Транстремера (2015) Юрія Кириченка, присвячена цьому ж таки нобелівському лауреату, «Три змроки, схожі на триптих, що — з німоти». Літератор ділилася з присутніми в залі враженнями про проведені творчі вечори пам'яті Юрія Кириченка в Санкт-Петербурзькому будинку письменників і в рамках XI Санкт-Петербурзького книжкового салону, де літературний критик Олексій Філімонов презентував книги Юрія Кириченка.

«Тривалі оплески лунали в невеликому комфортному залі, а ведуча вечора все читала і читала вірші поета, лицаря духу, українця Юрія Кириченка: «Балада з провулка чекістів», «В час Голгофи», «Перехожий», «...Поетів ідять живими...», «...Поети не змагаються з охранкою...», «Балада з присвятою вкраденому тиражу», «Балада про вбивцю світочів», «Молитва для вічних потреб», інші.

Про гідність людини, мову, культуру, книги, про потребу в поетичних книгах Юрія Кириченка не тільки на сході, а й на заході говорив того вечора Володимир Іванович Шевченко — професор, директор Науково-дослідного центру проблем гуманітарної стандартизації НАКККіМ. ■

## ■ ТБ-ПРЕМ'ЄРА

## Дембель з АТО

Чому боєць, який повернувся з війни без ноги, більше року не міг отримати статус інваліда?

Валентина САМЧЕНКО

Перші випуски соціального проекту «Дембель» про допомогу ветеранам АТО, членам їхніх сімей, родичам загиблих героїв цього місяця показав канал «2+2». Прем'єрну програму подивилися майже 2 мільйони українців.

Відповідав за ремонт  
військової техніки — за  
документами сторож

У другому випуску обговорювали історію бійця, який повернувся з АТО без ноги, втім більше року... не міг отримати статус інваліда війни. Максим Вакуленко — боєць «Золотої роти» батальйону «Айдар», добровольцем пішов захищати країну, восени 2014-го був важко поранений, втратив ногу, але понад рік на милицях оббивав чиновницькі пороги, щоб отримати належні йому статуси та пільги.

Максим був активним учасником Майдану, а коли на сході розпочалися бої — не роздумуючи, пішов на фронт добровольцем. В «Айдарі» відповідав за ремонт техніки, брав участь у бойових діях. 15 жовтня 2014 року під час бою за 32-й блокост отримав важкі поранення, потрапив у полон, де йому й ампутували ногу. Через 28 днів полону Максима з товаришем обміняли на сепаратистів. Повернувся додому, вирішив оформити документи ветерана АТО та інваліда війни, і тут розпочалися дивні непорозуміння.

За документами, отриманими в «Айдарі», Максим Вакуленко виявився сторожем, отже, й участі в бойових діях не брав. Він не хоче нікого звинувачувати, хоча й не розуміє, чому керівництво батальйону, попри численні обіцянки допомоги, так нічого й не зробило. Підтримали ветерана бойові побратими і родина. «Продовжувати робити те, що вмю робити краще за все — ремонтувати автомо-

білі. Тяжко, зрозуміло, на протезі бігати... Але ж двоє дітей, треба працювати», — говорить Максим Вакуленко і не втрачає надії на відновлення справедливості.

У «Дембелі» експерти розповідають, якими мають бути дії бійців, коли їхня військова частина не визнає їх військовослужбовцями і не надає відповідні документи? Рубрики «Поради юриста» та «Поради психолога» ведуть голова ГО «Юридична сотня» Леся Василенко та військовий психолог Олег Оберніхін. 45-хвилинний проект виходить щонеділі в денному ефірі з повтором у понеділок ближче до півночі.

Допомогти повернутися  
в мирне життя

Ведучим нового проекту став один із захисників Донецького аеропорту, командир мінометного підрозділу 93-ї бригади, старший лейтенант Збройних сил України 40-річний Валентин Зінчак (позивний «Абрикос»). Безпосередньо на території аеропорту перебував до жовтня 2014-го. До останніх днів його оборони виконував бойові завдання на території населених пунктів Піски та Водяне. Валентин демобілізований у березні 2015-го. За освітою він інженер. Закінчив Дніпропетровську металургійну академію. До війни працював технічним директором однієї з національних оптово-роздрібних торговельних мереж у Дніпрі. Зараз мешкає з родиною — синові 11 років, доньці 2 роки — в Києві. Працює на аналогічній посаді в іншій компанії.



Ведучий проекту — Валентин Зінчак.  
Фото каналу «2+2».

«Батько не знав, де саме я служу, аж до демобілізації, — згадує Валентин Зінчак. — Було навіть таке, що восени 2014-го мене, саме під час ротації, запросили на зйомки «Хоробрих сердець», але я не пішов, просто не хотів, щоб батя побачив і зрозумів, що я в аеропорту. Дружина знала все і дуже підтримувала. Почала займатися волонтерством, допомагала мені і моїм бійцям із необхідним забезпеченням. На передовій дуже важливо знати, що вдома в тебе все надійно. Адже вона залишилася сама з двома дітьми на руках».

Ще Валентин каже: «Допомогти демобілізованим хлопцям повернутися в мирне життя — це єдина причина, чому я опинився в кадрі. Розумієте, «телевізор» може розповісти про проблеми демобілізованих максимальній кількості людей. Хтось почує для себе конкретні шляхи вирішення конкретних проблем. Хтось, кого вій-

на не торкнулася так близько, дізнається, як непросто хлопцям, які захищали Україну, повертатися тепер до мирного життя, і, можливо, в міру своїх сил, вирішить їм допомогти».

Ведучий телепроекту «Дембель» на собі відчув, як війна змінює людину зсередини, як травмує душу, як важко «повертатися» з бою, перш за все мізками. Багато хто з АТОвців повернувся з війни фізично, але не повернувся психологічно. Вони живуть тими спогадами, тим життям... Із ними потрібно працювати професіоналам — нехай, зокрема, і через телеекран. Ті, хто пройшов АТО, мають бути готовими прийняти допомогу. Коли її надають свої — відразу більше порозуміння.

Стосовно вибавання належних документів і пільг АТОвцям Валентин Зінчак упевнений: «Рідна бюрократія, вона така: якщо з нею цілеспрямовано боротися, то її можна перемогти». ■

## ■ ВІДБУДОВА

## Цегляний пояс на даху

У Черкаському драмтеатрі нарешті розпочалися  
ремонтні роботи

Людмила НІКІТЕНКО

Нарешті в Черкаському драматичному театрі імені Тараса Шевченка, у якому рівно рік тому сталася резонансна масштабна пожежа, яка пошкодила 70% будівлі, розпочалися ремонтні роботи. На це виділено 16 млн. грн.

«Нині будівельники розпочали класти цегляний пояс на даху театру. Як пообіцяв заступник голови Черкаської ОДА Сергій Овчаренко, у жовтні театр має бути накритий дахом, а до Нового року мають завершитися наступні роботи: заміна вікон у

пошкоджених приміщеннях, завершення всіх робіт із фасадом театру, ремонт репетиційних приміщень», — говорить «Україні молодій» Олександр Гуменний, актор театру і голова благодійної організації «Благодійний фонд «Черкаський театр». Пан Олександр сподівається, що всі обіцянки представників влади будуть виконані у відповідні терміни, але при цьому наголошує, що «колективу театру за минулий важкий рік неодноразово й багато чого обіцяли, та, на жаль, фактично, якісь видимі дії розпочалися лише зараз».

«Бог у поміч, але час покаже. А от

стосовно дефіциту грошей на заробітну платню, питання й досі залишається відкритим та болючим. Хоча й тут була обіцянка від пана Сергія Овчаренка, що обладміністрація буде намагатися вирішити й цю проблему», — констатує Олександр Гуменний. За його словами, наразі разом із директором Черкаського театру Володимиром Осиповим готується подання голові Черкаської облдержадміністрації Юрію Ткаченку та голові обласної ради Олександрові Вельбівцю документів для придбання за рахунок обласного бюджету нового автобуса для потреб театру.

«На купівлю автобуса у Львові є всі необхідні попередні домовленості. Крім того, на тамтешньому підприємстві погодилися зробити знижку при продажу через лізинг. Тож продовжуємо працювати, жити та творити!» — не втрачає надії Олександр Гуменний, котрий є одним із найактивніших акторів Черкаського драмтеатру, які борються за його відродження. ■



## ПІСЛЯМОВА

## Хаос «Атласу»

Зміщення виступів на кілька годин стали ознакою нового фестивалю

Інна УСТИЛОВСЬКА

Незвичайний за масштабом Atlas Weekend 2016 відбувся у Києві: шість сцен із зарубіжними та українськими виконавцями та ще три інші фестивалі в той самий час у цьому ж місті — «Гольфест», «Країна Мрій» та Koktebel Jazz Festival. Президент «Атласу» Дмитро Сидоренко — напевно, дещо фантазер і створив цей надзвичайний фестиваль для людей із надзвичайними здібностями.

Перша з них — здатність перебувати одночасно в двох місцях. Коли у часі перетинаються, скажімо, фінський метал-гурт Arosalirtica із реп-колективом Курган feat. Правда, у груп — різна аудиторія. Інша справа, коли на одній сцені грає «Бумбокс», а на іншій — SunSay. Не зрозуміло, чому найбільш відомих виконавців рівномірно розподілили по п'яти сценах і поставили одночасно на останні години кожного з трьох днів фестивалю замість того, щоб розмістити їхні виступи послідовно впродовж трьох днів.

Не продумано було й те, що відвідувачі зосередились на трьох із шести сцен, біля інших збиралося часом до десяти слухачів. Це було цілком прогнозовано, адже, при наявності таких відомих світових груп, як «Акваріум», Royal Republic, Gus Gus, українських Onuka, Pur Pur, майловоірно, що за ту ж суму вхідного квитка глядач слухатиме поки що маловідомі українські колективи.

Друга здібність, якою мали володі-

ти гості фестивалю, — телепортація. Виступи планувалися до дванадцятої, а в результаті запізньєн тривали до третьої години ночі. Як слухачам було добиратися до місць проживання — не відомо. На фестивалі були відвідувачі з Вінниці, Білої Церкви та інших міст, які, відповідно, не мали змоги дочекатися виступу тих, на кого прийшли і за чий виступ заплатили. Наприклад, переможниця «Свробачення» Джамала виступила замість восьмої вечора, далеко за північ, сильно змістилися виступи «Машины времени», британської відомої групи The Subways, інших.

Про повну зміну порядку виступів, приміром, на головній сцені 10 липня повідомили в офіційній групі в соціальній мережі, а не зі сцени. Тих, хто не моніторив стрічку новин, чекав неприємний сюрприз.

В одному з інтерв'ю під час підготовки до фестивалю Дмитро Сидоренко розповідав, що розпитує про ціну на розгін хмар у Києві на випадок дощу. грошей, мабуть, не вистачило. Полив дощ. На території не продавали навіть звичайних дощовиків, не було хоч якогось теплового закритого приміщення для глядачів на випадок зливи.

Існувала заборона приносити їжу та воду на територію музичного фесту. Купувати все на території ВДНГ було не дешево. Особливо, якщо врахувати, що за один день фестивалю відвідувачі вже виклали за квиток 550 гривень, а за три — 1190. Не додавали честі організації і черги на вхід, в яких стоя-

Гість фесту — Андрій Макаревич.  
Фото автора.

ли по три години. Дмитро Сидоренко після першого дня зізнався: «Трошки були не готові до такого напливу людей, у нас були технічні затримки, через це змістився таймінг і, як наслідок, дуже пізно виступили групи, які заважали житловим районам. Але ми не спали всю ніч, налаштували вдвічі більше пропускних систем і сподіваємося, що сьогодні завершимо максимум до дванадцятої. Захід такого масштабу ми проводимо вперше».

Уточнимо, площа фестивалю — 60 гектарів, у перший день прийшли 200 тисяч глядачів, з яких за останні пару днів квитки купили близько третини. Сталося як у пісні українського гурту Fleur «усе вийшло з-під контролю». Багато виявилось тих, хто за ціною одного квитка хотів почути багатьох виконавців: від рокових до джазових, від фінської Arosalirtica до співачки з Нігерії Ннеки.

Порадував на фестивалі безкоштовний вхід для людей старше 65 років, для яких була облаштована спеціальна зона, також зона для дітей, автограф-зона, яка всупереч усьому принесла неймовірну кількість вражень шанувальникам. ■

## ВИСТАВКА

## Лікар-колекціонер

Збирач творів мистецтва Давид Сигалов передав київським музеям кількост картин

Дар'я БАВЗАЛУК

Ще кілька днів працюватиме у Київському національному музеї російського мистецтва виставка «Д. Л. Сигалов — киянин, колекціонер, даритель». Три десятки років тому колекції відомого київського колекціонера Давида Сигалова потрапили до цього музею. Сьогодні працівники музею говорять про те, що лікар Сигалов заповів їм 388 творів мистецтва, загалом він передав майже 500.

«Він був одержимий тільки мистецтвом, — підкреслює Емма Бабаєва, музейний працівник України найповажнішого віку, що 50 років пропрацювала в Київському музеї російського мистецтва. — Таких, як Сигалов, шанобливо називають збирачами, адже для них колекціонування творів мистецтва — це і сенс, і спосіб життя».

«Я не хочу нікого ображати, — каже Катерина Ладизинська, заступник директора Київського музею російського мистецтва — але часом зустрічаєшся з сучасними колекціонерами — дрімучість первісна. Вони нічого не знають про тих художників, роботи яких збирають, а просто вкладають гроші. Сигалов любив кожен картину у своєму зібранні і художників, яким ці роботи належали». Збирач дуже відповідально підходив до формування колекції, вивчав творчість художників, манери, їхні листи, їздив по країні, зустрічався з іншими колекціонерами, дивився, навчався, була у нього і прекрасна бібліотека рідкісних книг.

У 1912 році, закінчивши гімназію, юний Сигалов став студентом медичного факультету Університету святого Володимира в Києві. Цікаво, що однокурсником Сигалова був майбутній автор «Майстра та Маргарити» Михайло Булгаков. За кілька років, у серпні 1914-го, почалася Перша світова війна, вже за рік Київ став прифронтовим містом. Старшокурсники-медики переважно були направлені лікарями у військовій частині, в тому числі й Сигалов. Під час одного з обстрілів його було важко поранено і контужено, а після лікування 1916 року демобілізовано. У 1919 році Сигалов захворів на тяжку форму туберкульозу. Перемогти хворобу майбутньому лікарю допомогло свіже повітря. Оуджавши й повернувшись до роботи в рідному Переяславі, призначав свіже повітря для хворих дітей як незамінний еліксир. П'ять років роботи в провінції, практично на рівні земського лікаря, істотно розширили медичний досвід Давида Сигалова. А згодом він став відомим київським педіатром.

Захоплюватися мистецтвом хлопчик із Переяслава почав ще з дитинства. Із 6-річного віку він збирав листівки з художніми видами, картинки з книжок, гарні ілюстрації з газет. У 1924 році майбутній колекціонер зробив своє перше серйозне придбання — у комісійному магазині на Хрещатику, 12 він купив картину німецького художника, яка поклала початок його першій довоєнній колекції. На жаль, вона не збереглася — 126 картин, зібрани впродовж півтора десяти років, безслідно зникли: щось було розпродано, щось поглинула Друга світова війна.

Уже на початку 1950-х років між Давидом Сигаловим та Київським національним музеєм російського мистецтва зав'язалася справжня дружба, яка тривала аж до самої смерті Давида Лазаровича. У 1963 році він подарував музею першу картину «Портрет князя Петра Голіцина» роботи Федора Рокотова, у 1970-х роках — ще 63 твори різних художників, а потім заповів музею все, що було ним зібрано впродовж життя (близько 400 творів мистецтва). Частину своєї колекції Давид Сигалов також заповів Національному художньому музею України та Музею мистецтв імені Богдана і Варвари Ханенків. ■

## ПРОКАТНИЙ СТАН

## Космос Льодовикового періоду

«Горіла сосна, палала» у новому американському мультіку

Валентина ГРИГОРЕНКО

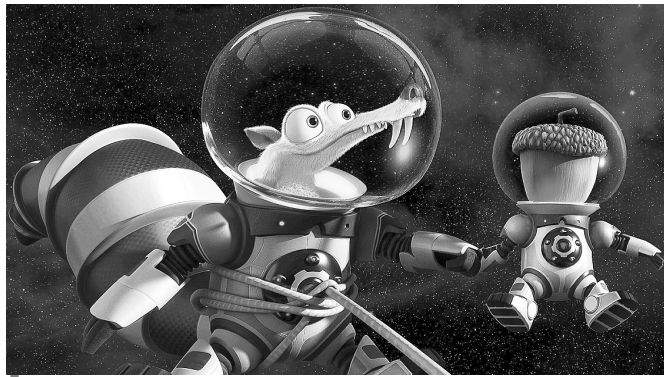
Білку Скрата з її невлітним жолудем знають уже і старий, і малий. Тому складно сказати, хто більше очікує прем'єри чергових її пригод: малюки, в чиєму арсеналі улюблених іграшок є цей персонаж із мультіка, чи дорослі — хто спостерігав за життям анімаційних героїв із 2002 року в попередніх чотирьох фільмах. Щоб задовольнити інтерес усіх, виробники — Blue Sky Studios для Twentieth Century Fox — обрали універсальну історію для всієї сім'ї.

«Льодовиковий період. Курс на зіткнення», який в Україні у широкий прокат виходить цього тижня, є п'ятим мультфільмом про пригоди мамонта Менні, лівинця Сіда, шаблезубого тигра Дієго, білки Скрата й інших, уже добре знайомих героїв. Як і кожного разу, спочатку відбувається неймовірна гонитва білки за жолудем. Цього разу вона спричиняє катапультацію Скрата у космос, а потім загрозу вселенського масштабу для Землі й усіх її мешканців. Тим часом у Менні з дружиною наближається ювілей весілля, про який мамонт-самець, звичайно,

забув. Їхня донька Персик уже в тому віці, що обговорює заручини. Метеоритні спалахи спочатку створюють ефект святкового салюту — і це допомагає Менні викрутитися у ситуації, коли дружина за забудькуватість може не пробачити. Але вже за лічені хвилини всім звірям треба рятуватися і знаходити вихід із ситуації, щоб не загинути.

Серед нових персонажів «Льодовикового періоду-5» — зокрема, наречений Абрикоски. Він любить цілеспрямовану доньку старших мамонтів і робить компліменти майбутній теці, але зовсім невпевнено тримається на льоду і не вміє грати у хокей, на відміну від своєї нареченої та її батька. Люблячі батьки-мамонти, з одного боку, не проти створення сім'ї донькою; з іншого — дуже ревниво ставляться до того, що вона любить ще когось, окрім них. До того ж вони спочатку категорично проти того, щоб молоді залишали батьківське «гніздечко» — вирушали у самостійне життя.

Новий сезон насичений жартами. Їх генерують образи лівинця, який також хоче знайти собі пару; лами, який зберігає свою молодість й ін-

Пригоди білки Скрата продовжуються.  
Фото з сайту vkino.ua.

ших в оточенні чарівних кристалів; літаючих динозаврів, які полюють за одним із героїв. Щоправда, глядачі часто сміються, коли на екрані хтось ударив-упав, відірвав, ошукав, підірвав...

Яскраві кадри якісної анімації доповнює відповідне музичне оформлення. Композитором п'ятої частини «Льодовиковий період: Курс на зіткнення» став оscarівський номінант Джон Дебні. На рахунок американця такі відомі картини, як комедія «Брехун, брехун» із Джимом Керрі, «Серцеїдки» Деvida Міркіна, «Брюс всемогутній», «Залізна людина 2», «Книга джунглів» Джона Фавро та інші. В українському варіанті в американсько-

му мультіку можна навіть почути «Горіла сосна палала...»

Нова частина франшизи — від режисера двох попередніх частин «Льодовикового періоду» Майка Трумейера, до нього приєднався також Гален Т. Чу, який зняв дві короткометражки про героїв цього мультфільма. Своє вміння до прем'єрної стрічки доклали раніше продюсери «Ріо» і «Хортон». До речі, ця частина була представлена як завершальна. Хоча такі заяви кінематографісти роблять лише для розпалювання глядацької зацікавленості. А після перегляду «Курсу на зіткнення» залишається враження, що наступного разу події розгортатимуться на Марсі. ■

■ ЄВРО-2016

# Гра не одного актора

Зануривши Францію в транс, збірна Португалії вперше виграла континентальний форум

Григорій ХАТА

Спортивна доля не завжди буває справедливою, демонструючи часом свою вередливість та примхливість. На думку переважної більшості представників футбольної спільноти, фінал чемпіонату Європи-2016 мав стати тріумфом господарської збірної, котра у світлі пройденного турнірного шляху була відвертим фаворитом вирішального двобою. Перед доленосною зустріччю з португальцями на «Стад де Франс» «триколірні» виграли в «європейських бразильців» 13 поспіль поєдинків. Проте продовжити переможну серію і, що головне, подарувати Франції велике свято, підпочиним Дідьє Дешама не вдалося. У півфіналі «галли» доволі впевнено розібралися з потужною німецькою збірною, котру впродовж усього турніру вважали найбільш вірогідним претендентом на Кубок Анрі Делоне. Здавалося, що після того успіху дорога до трофея французам відкрита — дарма що за Португалію грає один із найкращих футболістів планети. Коли ж зірковий Кріштіано Роналдо вже на 25-й хвилині фіналу через травму коліна залишив поле, сумнівів, що в Парижі буде величезна гулянка, ні в кого, певно, не залишилося...

Перед вирішальним поєдинком ЧС-2016 Роналдо, який у 2004 році свій перший єврофінал програв грекам, вірив, що французьке Євро принесе йому позитивні емоції. Утім на «Стад де Франс», коли в розпал фіналу його на ношах вносили з поля, Кріштіано знову плакав, переживаючи неймовірний розпач. Щоправда, через півтори



Граючи на чужій території, португальські футболісти здобули перший в історії країни титул чемпіонів Європи.

години він уже був на сьомому небі від щастя. Завдяки точному дальньому пострілу Едера в додатковий час збірна Португалії стала чемпіоном Європи. Відправивши команду-господарку в нокаут, а Францію — в транс, португальські збірники несамовито святкували перший в історії своєї країни континентальний тріумф. А Роналдо тримав у руках Кубок, виграти який він мріяв (але довгий час не міг) упродовж усієї своєї славної клубної кар'єри.

Очікувалося, що фінал Євро-2016 перетвориться на протистояння двох «сімоків» — кращого бомбардира турніру, француза Антуана Грізмання, дубль якого, до слова, допоміг «триколірним» здолати «німецьку маши-

ну», та неперевершеного Роналдо — по суті, найкращого футболіста Старого світу. Утім особливо видовищного футболу команди не продемонстрували. Зрештою, позавчорашній поєдинок у передмісті Парижа став першим фіналом Євро, в якому в основний час командам не вдалося забити жодного голу.

Власне, навіть граючи з Роналдо, підпочині Фернандо Сантуша не демонстрували на Євро яскравої гри. Коли ж португальці залишилися без свого вождя, вони взагалі «закрилися». Примітно, що перший удар у «рамку» французів португальські футболісти завдали за десять хвилин до завершення основного часу.

Варто відзначити, що в захисті португальці не виблиску-

## ТАБЛО

**Чемпіонат Європи. Фінал. Португалія — Франція — 1:0** (у дод. час; Едер, 109; П: Патрісіо, Седрик, Пепе, Фонте, Геррейро, Карвальйо, Санчеш (Едер, 78), Адриен (Моутінью, 66), Маріо, Нані, Роналдо (Куарежма, 25), Ф: Льоріс, Санья, Косельні, Умтіті, Евра, Сіссоко (Мартіаль, 110), Погба, Матуїді, Пайе (Коман, 58), Грізмманн, Жиру (Жиньяк, 78). **Другий півфінал. Франція — Німеччина — 2:0** (Грізмманн, 45, 72).

вали й упродовж основного часу могли пропустити не раз. Утім, завдячуючи майстерності їхнього «кіпера» Рую Патрісіо, котрий зробив сім «сейвів», та, в окремих моментах, «не фарту»



Наприкінці фіналу Роналдо несподівано взяв на себе роль асистента головного тренера Фернанду Сантуша.  
Фото з сайту УЄФА.

французів, команда Сантуша не дозволила «триколірним» утратити виграти чемпіонат Європи. Після того як на 90-й хвилині матчу удар Андре-П'єр Жиньяка з близької відстані прийняла на себе стійка португальських воріт, стало зрозуміло, що то був не день П'яті республіки.

До слова, в 2000 році нинішній наставник «галлів» Дідьє Дешам Кубок Анрі Делоне тримав над головою як капітан. А от повторити цю процедуру в іншій іпостасі не зміг, хоча й мав для цього прекрасну нагоду. Водночас Кріштіано Роналдо в поточному році виграв одразу два Кубки європейських чемпіонів — на клубному та національному рівнях. Примітно, що в обох випадках йому протистояла команда кращого голеадора ЧС-2016 (шість голів) Антуана Грізмання, котрий, нагадаємо, як і «К7», грає в Мадриді — щоправда, не в «Реалі», а в «Атлетіко». Що не кажи, а Старий світ продовжує жити в епоху піренейського футболу: після восьмирічного перебування у статусі чемпіонів Європи збірної Іспанії на континентальний подіум піднімається інша збірна з Піренейського півострова. ■

Олексій ПАВЛИШ

Після Паризьких терактів французька влада головним своїм завданням під час домашнього Євро бачила створення безпечної атмосфери навколо чемпіонату. Для досягнення цієї мети, за словами очільника місцевого МВС Бернара Казньова, було залучено близько 90 тисяч поліцейських, працівників приватних охоронних фірм та волонтерів. Крім цього, французи створили спеціальний мобільний додаток, який оперативно повідомляє про можливі теракти.

## «Рівень» національної першості

Склалося навіть враження, що організатори більше уваги приділили не спортивній складовій змагань, а саме питанню безпеки. Зокрема, так вважає президент Української професійної футбольної ліги Сергій Макаров: «На мою думку, Євро-2016 гірше за Євро-2012. Зі мною погоджуються й інші члени української делегації. Французи, так би мовити, спеціально до нього не готувалися. Для них це не така подія, якою був турнір для України, коли на позитивний результат працювали всі. Нічого особливого — господарі, на перший погляд, ставляться до Євро, як до звичайних матчів чемпіонату Франції».

Водночас Макаров високо оцінює роботу французьких поліцейських: «Зі спортивної точки зору, неприємні емоції залишилися після Лілля: там, окрім німецьких фанатів, нічого й не нагадувало про Євро. Але варто визнати, як організатори вдало вирішили проблему безпеки — про терористів і не чути, а на всі сутички силовики оперативно реагували». Відомо, що терактів, яких усі боялися перед турніром, удалося уникнути.

Головним же боєм для французів стали масові бійки між фанатами. Нагадаємо, основною ареною з'ясування стосунків між уболівальниками став Марсель. Особливо «виділилися» росіяни, котрі просто на стадіоні

## ■ ФАН-СЕКТОР

# Із думками про безпеку

Уболівальники-хулігани стали головною проблемою країни-господарки 15-го за ліком чемпіонату Європи



Під час ЧС-2016 його господарям удалося звузити ступінь терористичної загрози до рівня фанатських безладів.  
Фото з сайту independent.co.uk.

влаштували криваве по-бійще з англійцями та ще й запустили сигнальну ракету — це, до речі, чи

не єдиний «ляп» місцевої поліції. Варто відзначити й якісну роботу організаторів із фан-зонами, які,

до слова, діяли по всій країні. Французи, за словами зарубіжної преси, добре знали, як діяти з багатомільйонним натовпом уболівальників.

Щоправда, не обійшлося й без «ложки дьогтю» — за дві години до фіналу Євро виникли сутички між прихильниками збірних у Паризькому фан-секторі, розташованому біля підніжжя Ейфелевої вежі. Як пише Reuters, до закритої фан-зони, що була розрахована на 92 тисячі глядачів, намагалися прорватися агресивно налаштовані фанати. Аби вгамувати ситуацію, поліція застосувала сльозогінний газ.

У цілому, УЄФА позитивно оцінив роботу французьких чиновників, подякувавши тим за успішний турнір.

## Євро-2020: за новим регламентом?

Наступний же футбольний форум Старого світу, скоріш за все, проведуть в експериментальному форматі. Як повідомляє сайт УЄФА, Євро-2020 стане першим турніром, який пройде на 13 стадіонах 13 міст усього континенту. Таке «ноу-хау», за чутками, приурочене 60-річчю з моменту першого чемпіонату Європи. Примітно, що подібна акція проведення змагань у різних містах має різний характер: у 2024 році Євро організують за звичною схемою.

На те, аби стати однією з країн-господарок великого турніру, претендувала й Україна — у 2013 році свої заявки подали Київ та Донецьк, проте вже через рік відмовилися від подібної ініціативи. А естафету від паризького «Стад де Франс» прийняв Лондонський «Уемблі», де й пройде фінал наступного континентального форуму. Там, до слова, проведуть і півфінальні матчі. Зазначимо, що кількість команд-учасниць не зміниться — вдруге поспіль на Євро візьмуть участь 24 збірні. ■





**Наталія Прищеп**  
українська легкоатлетка

«Цю перемогу присвячую Україні. Я дуже задоволена, що змогла гідно захистити честь своєї країни».

**Григорій ХАТА**

Перевіряючи свою готовність до лондонської Олімпіади-2012, на чемпіонаті Європи, що відбувався в Іграм, українські легкоатлети здобули 15 медалей різного ґатунку. Водночас на цьогорічному передолімпійському «показі» наші спортсмени розжилися всього лише однією нагородою, яка, втім, має найвищу пробу.

Загалом, захоплюючий спурт Наталі Прищепи на фініші 800-метрівки, котрий приніс їй несподівану перемогу, став одним із найцікавіших моментів європейської першості, що наприкінці минулого тижня проходила в Амстердамі.

Коли 21-річна українка пододала останній віраж, виходячи на фінішну пряму, перед собою вона побачила стіну з чотирьох суперниць, які в такий спосіб намагалися заблокувати рух конкурентки. Відчуваючи в собі сили йти на випередження, Наталка почала ненав'язливо «просити» суперниць розступитися. Кілька разів «погладивши» рукою по спині повільнішу французьку, Прищепи таки змусила дівчат зробити коридор, через який, немов промінь світла, вона й виринула назустріч своєму тріумфу. Фінішна швидкість Наталі була настільки високою, що на фініші її та найближчу переслідувачку — все ту ж французьку Ренелль Мамонте — розділив доволі відчутний «просвіт».

«Дякую всім, хто мене підтримував. Цю перемогу присвячую Україні. Я дуже задоволена, що змогла гідно захистити честь своєї країни. Перше місце довелося буквально видряпувати. Мене закрили: сюди не вийти, туди не вийти. Навіть не знаю, звідки взялися сили. Адреналін!» — пояснила свій чемпіонський політ новоспечена чемпіонка Європи в бігу на 800 метрів.

Цікаво, що на Іграх у Ріо-де-Жанейро Прищепи планує змагатися ще й на вдвічі довшій дистанції — 1500 м. Утім в Амстердамі спортсменка вирішила не розпорошувати сили й сконцентруватися лише на одній дисципліні. За словами наставника золоті медалістки Андрія Попеляєва, його підопіч-

**ЛЕГКА АТЛЕТИКА**

# Нестримний ривок

Першу золоту медаль чемпіонату Європи здобула наша Наталія Прищепи



Чемпіонка Європи в бігу на 800 м Наталія Прищепи — володарка єдиної української нагороди на передолімпійських «оглядинах».

на підійшла до континентального форуму в прекрасній формі. Утім, як свідчить у коментарі сайту Xsport наставник чемпіонки, пік її готовності має прийтися якраз на Олімпіаду. «Жодного комерційного старту ми не робили, аби всі зусилля спрямувати «на Європу» та Ігри. Усі старту комерційного штибу будуть вже після Ріо», — зазначив Попеляєв.

На тлі феєричного успіху Прищепи не так сумно сприймається відверто скромний виступ решти вітчизняних атлетів у столиці Голландії.

Чи не найбільше засмутив своїх наставників та шанувальників запорізький багатоборець Олександр Касьянов, котрий, довгий час претендуючи на медаль, в підсумку, взагалі залишився поза п'єдесталом (четверте місце). Підвело віце-чемпіона зимового ЧС-2016 м'ягкотаня спису. Проваливши передостанню з десяти змагальних дисциплін, він випав із призової трійки. А надолужити згаяне в бігу на 1500 м — також не найсильніший його дис-

ципліні — представникові Запоріжжя не вдалося.

За підсумками своїх виступів на ЧС, більшість вітчизняних атлетів довелось виправдовуватися за свої непереконливі результати.

Утім, як засвідчила спринтерка Єлизавета Бризіна, «краще поміститися на чемпіонаті Європи, ніж на Олімпіаді».

До слова, в Амстердамі наша жіноча естафетна команда 4 по 100 м, котра раніше вважалася найшвидшою в Європі й носить титул бронзового призера Ігор-2012, показала лише четвертий час.

Не вразила своєю готовністю до головних стартів чотириріччя й провідна вітчизняна стрибунка потрійним, бронзова медалістка Лондона, Ольга Саладуха, котра на ЧС-2016 обмежилася шостим місцем. Примітно, що уродженка Донецька вперше з 2010 року континентальний форум завершила без медалі. До речі, «срібло» в цій дисципліні здобула колишня наша співвітчизниця, а нині громадянка Ізраїлю, Ганна Міненко. ■

**ТЕНІС**

# Під акомпанемент «королів»

На третьому в сезоні турнірі «Великого шолома» спалахнула нова українська тенісна зірочка

**Григорій ХАТА**

В останні роки так сталося, що серйозних здобутків на турнірах із серії «Великого шолома» вдавалося досягти хіба що нашим юніорам. Без сумніву, найбільшим успіхом сучасного українського тенісу є перемога на юніорському «Ролан Гарросі»-2010 Еліни Світоліної. До того ж, перш ніж перейти в професіонали, записала до свого активу одеситка ще й фінал «молодіжного» Уїмблдону-2012.

Водночас на дорослому трав'яному «шлемі» в Еліні наразі справи не клеяться. Програвши цього разу в другому раунді Ярославу Шведовій із Казахстану, вона лише повторила своє «краще» досягнення дорослої епохи.

Хай там як, а на кортах Всеанглійського клубу лаун-тенісу та крокету знову засвітилася українська зірочка. 16-річна уродженка Одеси Даяна Ястремська дійшла до фіналу юніорського Уїмблдону, де поступилася росіянінці Потаповій — 3:6, 4:6. Примітно, що вирішальний поєдинок за звання «трав'яної принцеси» представниці України та Росії проходили на головному корті турніру, де також визнача-



Перемігши на Уїмблдоні, Серена Уїльямс здобула 22-й за ліком одиночний «шлем».

Фото з сайту [www.wimbledon.com](http://www.wimbledon.com)

лися імена «короля» та «королеви» Уїмблдону-2016.

Якщо забути про несподівані вильоти в чоловічому турнірі двох фаворитів, першого та третього сіяних — Новака Джоковича та Роджера Федерера, відповідно, то можна сказати, що обидва фінали завершилися прогнозовано.

Найсильніша тенісистка планети, американка Серена Уїльямс нарешті виборола свій 22-й за ліком одиночний «шлем», зрівнявшись у такий спосіб за кількістю трофеїв із легендарною німкенєю Штеффі Граф. Після невдачі на «Ю-Ес-оупен»-2015, яка не дозволила Чорній перлині за підсумками сезону виграти «Великий шолом», Уїльямс-молодша програла два поспіль фінали «мейджорів» — австралійський та паризький. Її кривдицею на «Аустреліан оупен» була наступниця Граф — Ангелік Кербер, з якою власне Серені випало знову зустрітися у фіналі цьогорічного Уїм-

блдону. Реванш, як кажуть, не забарився. 7:5, 6:3 — на користь першої ракетки жіночого тенісу, котра, до слова, в парі зі старшою сестрою — Венерою — взяла ще й парний «шлем».

У чоловічому фіналі все також пройшло за сценарієм більш рейтингового спортсмена. Друга ракетка турніру улюбленець публіки Енді Маррей не підвів місцеву «торсиду» й подарував їй упевнену перемогу над канадцем Мілошем Раонічем (6). Після того, як кремезний північноамериканець у півфіналі в п'яти сетях заступив Федерера (3), багато хто з шанувальників тенісу розраховував на запеклий фінал. Утім, як виявилось, всі свої сили 26-річний Мілош, уродженець Чорногорії, залишив у поєдинку зі славновісним швейцарцем. На фінал, який умістився у три сеті (6:4, 7:6 (7:3), 7:6 (7:2)), його просто не вистачило. А шотландець Маррей відсвяткував свою другу перемогу на Уїмблдоні. ■

**РЕКЛАМА**

**Зміни**

до Умови випуску та проведення Державної миттєвої лотереї «ФУРОР НОВА» Приватного акціонерного товариства «Патріот»

Пункт 9 викласти в наступній редакції:

**9.** Кількість випущених засобів, які засвідчують участь у лотереї, їх вартість та нумерація:

Загальна сума випуску лотереї становить 40 000 000 000 (сорок мільярдів) гривень, в тому числі на виграші направляється не менш ніж 88% або 35 200 000 000 (тридцять п'ять мільярдів двісті мільйонів) гривень.

Кошти, отримані від проведення лотереї «ФУРОР НОВА», оподатковуються згідно з чинним законодавством України.

**9.1.** Кількість випущених засобів різних серій, які засвідчують участь у лотереї, їх вартість та нумерація:

Загальна сума випущених засобів, які засвідчують участь у лотереї «ФУРОР НОВА» серії А — 8 000 000 000 (вісім мільярдів) гривень.

Вартість одного засобу, який засвідчує участь у лотереї серії А — 20 (двадцять) гривень.

Кількість випущених засобів, які засвідчують участь у лотереї серії А — 400 000 000 (чотириста мільйонів) штук.

Кожен засіб має індивідуальний, послідовний порядковий номер, який складається з першої букви F та наступних 11 (одинадцяти) цифр.

Загальна сума випущених засобів, які засвідчують участь у лотереї «ФУРОР НОВА» серії В — 16 000 000 000 (шістнадцять мільярдів) гривень.

Вартість одного засобу, який засвідчує участь у лотереї серії В — 100 (сто) гривень.

Кількість випущених засобів, які засвідчують участь у лотереї серії В — 160 000 000 (сто шістдесят мільйонів) штук.

Кожен засіб має індивідуальний, послідовний порядковий номер, який складається з першої букви F та наступних 11 (одинадцяти) цифр.

Загальна сума випущених засобів, які засвідчують участь у лотереї «ФУРОР НОВА» серії С — 16 000 000 000 (шістнадцять мільярдів) гривень.

Вартість одного засобу, який засвідчує участь у лотереї серії С — 200 (двісті) гривень.

Кількість випущених засобів, які засвідчують участь у лотереї серії С — 80 000 000 (вісімдесят мільйонів) штук.

Кожен засіб має індивідуальний, послідовний порядковий номер, який складається з першої букви F та наступних 11 (одинадцяти) цифр.

**ХРОНІКА**

**Триатлон**

Українська «залізна леді» Юлія Єлістратова здобула «срібло» на етапі Кубка Світу в Угорщині. Переможниці змагань — Рені Томлін із США — вона програла 18 секунд, випередивши при цьому росіянку Данілову.

**«Формула-1»**

Переможцем Гран-прі Великої Британії став місцевий гонщик, лідер «Мерседеса» Льюїс Хемілтон.

Після того, як на п'яти попередніх етапах між пілотами німецької стайні, котра вже третій рік домінує в чемпіонаті світу, виникло три «сутички», керівництво «Мерса» дозволило своїм гонщикам вести вільну конкурентну боротьбу, не оглядаючись на статуси та регламент, щоправда, не забуваючи при цьому про інтереси самої команди. Перегони на «Сільверстоуні» обійшлися без ексцесів, а Хемілтон утретє поспіль виграв домаш-

ню гонку, впритул наблизився в загальному заліку пілотів до свого партнера по команді Росберга. Після того як за підсумками перегонів стюарди покарали Ніко 10-секундним штрафом за порушення обмежень на радіопереговори, в підсумковому протоколі британського Гран-прі німцєві довелося відкотитися з другого на третє місце. Разом з цим його перевага над Хемілтоном у загальному заліку скоротилася до одного очка. ■

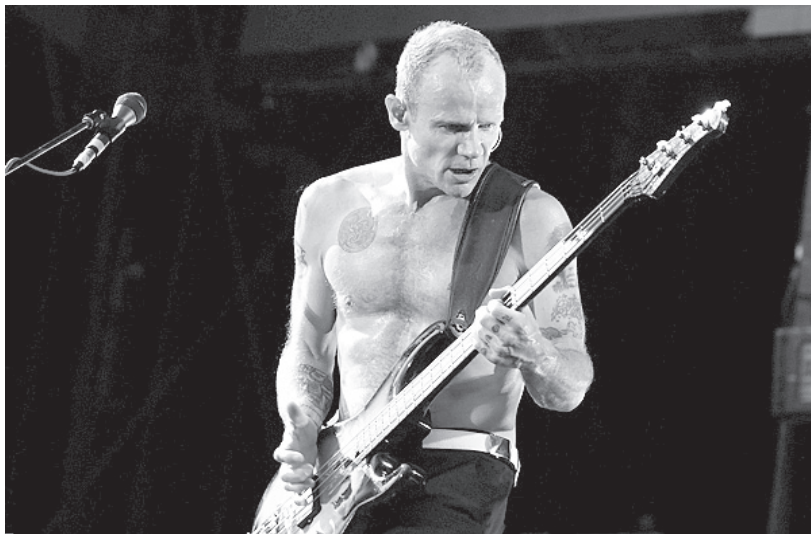
ОТАКОЇ

## Не Metallica? А яка різниця?

Музикантів гурту Red Hot Chili Peppers у Мінську змусили підписувати диски іншого гурту

Аліса КВАЧ

Несподіванки переслідують музикантів американського рок-гурту Red Hot Chili Peppers під час їхнього світового турне на підтримку їхнього десятого ювілейного альбому I'm with You («Я з тобою»). У Києві під час нещодавнього виступу на НСК «Олімпійський» у них кілька разів ні з того ні з сього зникав звук. А в Мінську їх затримали митники і змусили підписувати «купу дисків і фотографій». І якби це були фотографії гурту, то такий інцидент музиканти сприйняли б як прояв слави. Але для автограф-сесії їм запропонували диски їхніх колег — гурту Metallica.



Бас-гітарист «перців» Флі.

Узагалі, коли білоруські митники зняли музикантів із літака і завели до службового приміщення, для них це був шок. Але ще більшим шоком стало усвідомлення, що від них хочуть. «Ми намагалися пояснити їм, що ми — не Metallica, але вони наполягали на тому, що ми підписуємо в будь-якому випадку. Що ж,

сила була на їхньому боці. Ні, я справді одного разу грав на одній сцені з цим гуртом у рамках фестивалю Fight Fire With Fire. Я люблю Metallica, але в будь-якому випадку я не Роберт Трухильо (бас-гітарист Metallica. — Ред.), — написав на офіційній сторінці гурту RHCP у «Фейсбуці» бас-гітарист «перців» Флі, якому і до-

велоса «розписуватися» за всю компанію.

Після того як усі диски і листівки були підписані, музикантів відпустили. Втім вони тепер з остерогою дивляться на своє турне і не знають, що їм іще приготувала доля. А попереду ж іще виступи в Росії, Шотландії, Канаді, Південній Кореї, Японії та багатьох інших країнах. ■

НЕ ТОЙ ФОРМАТ

## Останній «герой»

Один із ватажків терористів «ДНР» Денис Пушилін зганьбився у Криму, так і не подолавши смугу перешкод

Ната НЕТУДИХАТА

Що не кажіть, а одна справа — розмахувати зброєю і зображати з себе героя на різних телеканалах, а інша — продемонструвати реальну силу і мужність, подолавши хоча б звичайнісіньку смугу перешкод.

Схоже, це не врахував один із ватажків терористів «ДНР» Денис Пушилін, який зі своєю «командою» як почесний гість приїхав до Криму на змагання з пафосною назвою «Гонка героїв». Але при цьому забув, що за три роки війни він так роздобув на казенних харчах, що зі своїми 112-ма

кілограмами став більше схожий не на героя, а на колобка. Тож на заключному етапі, коли йому було потрібно з розгону подолати крутий підйом, тримаючись за канат, його не змогли витягти нагору навіть кілька його «бійців».

Загалом, картина нагадувала ілюстрацію до відомих рядків Корнія Чуковського про нелегку роботу — із болота тягти бегемота. Зрештою, Пушилін зірвався і колобок скотився вниз, після чого відмовився робити інші спроби. «Це велике навантаження для нашої команди, 112 кг, коли мене команда витягувала. Але команда є команда. Будемо готуватися до наступного етапу і маємо показати кращій результат», — важко відсапуючись, заявив Пушилін.

Після цієї невдачі соцмережі перейменували Пушиліна на Пушка. Втім позивний Вінні Пух йому наразі підходить більше. ■

ПОГОДА

13 липня за прогнозами синоптиків

**Київ:** мінлива хмарність, без опадів. Вітер південно-західний, 5-10 м/с. Температура вночі +20...+22; удень +32...+34.

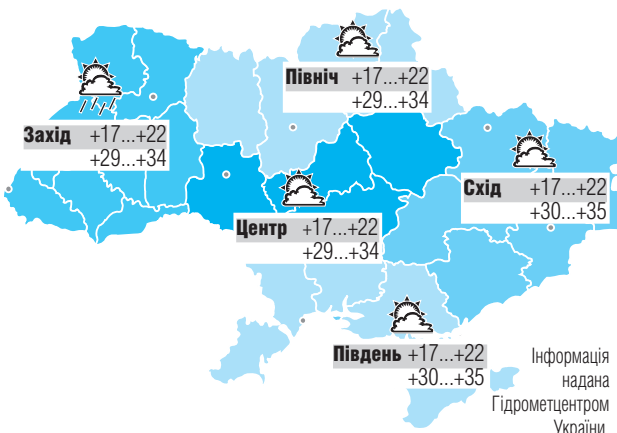
**Миргород:** без опадів. Уночі +19...+21; удень +32...+34.

**Вінниця:** без опадів. Уночі +19...+21; удень +31...+33.

**Одеса:** без опадів. Уночі +20...+22; удень +27...+29.

**Курорти Карпат:** мінлива хмарність, короткочасний дощ.  
**Трускавець:** +16...+18; удень +30...+32. **Моршин:** уночі +17...+19; удень +31...+33.

11 липня температура води в **Чорному** та **Азовському** становила 22-25 градусів (у районі Одеси — 18 градусів), у **Дніпрі** біля Кисва — 22.



Передплатні індекси: 60970, 1555

Наша адреса: 03047, Київ, пр. Перемоги, 50

Телефон для довідок: т./ф.: (044) 454-84-92

Рекламне бюро: т./ф.: (044) 454-88-86, reklama@umoloda.kiev.ua

Відділ реалізації: т./ф.: (044) 454-84-41, sale@umoloda.kiev.ua

Коректорська група: (044) 454-87-53

«УМ» в інтернеті: <http://www.umoloda.kiev.ua>

Відділи:

новин — 454-85-76, novyny@umoloda.kiev.ua;

права — leonov@umoloda.kiev.ua, 454-88-36;

міжнародної політики — svit@umoloda.kiev.ua, 454-88-25;

економіки — eko1@umoloda.kiev.ua, 454-86-39;

медицини — povnyu4@umoloda.kiev.ua, 454-85-99;

культури — culture@umoloda.kiev.ua, 454-87-96;

соціальних проблем — socium@umoloda.kiev.ua, 454-85-99;

спорту — sport@umoloda.kiev.ua, 454-87-93

Україна молода

Редактор Михайло Дорошенко

Засновник і видавець — ПП «Україна молода»

Свідоцтво про реєстрацію: КВ №3386 від 29.08.98

© Дорошенко М.І., 2013

При використанні наших публікацій посилання на «УМ» обов'язкове.

Рукописи не рецензуються і не повертаються

Відповідальність за зміст реклами несе рекламодавець.

Комерційні публікації виходять під рубриками:

«Український виробник», «Позиція», «Банківська справа»,

«Фінансова експертиза», «Здоровенькі були», «Це — працює!»,

«Знайомтеся — новинка», «Партнерство», «Програми»,

«Проекти», «Альма-матер», «Наша марка», «Продукт»,

«Протистояння», «Вітаємо», «Любов і шана».

Матеріали із позначкою друкуються на правах реклами

Газета друкується у видавництвах:

«Преса України» — у Києві

Зам. 3009086

«Видавничий дім

«Високий Замок» — у Львові

Зам. блок № 538

Верстка та виготовлення фотоформ —

комп'ютерний центр редакції «УМ»,

тел.: 454-87-71

Газета виходить у вівторок, середу, четвер, п'ятницю—суботу (спільний номер)

Тираж 86734

КРОСВОРД ВІД МАЛАНКИ №81

По горизонталі:

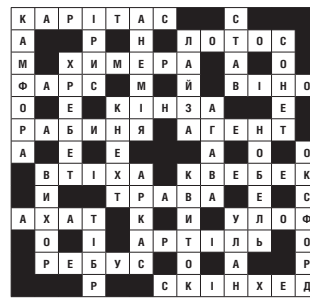
1. Медичний інструмент для дослідження шлунка та деяких інших органів. 3. Популярний кубинський пляж. 7. Річка на Рівненщині. 8. Начинка для цукерок із солодкої горіхової маси. 10. Старовинний український народний танець. 11. Корабель, на якому Ясон із друзями вирушив на пошуки золотого руна. 12. Один із перших історичних романів відомого волинського письменника Володимира Лиса. 15. Богдан-Ігор Антонич як представник етнічної групи українців. 16. «... яром, ... долиною» (Народна пісня). 17. Велика кількість роботи при обмеженому часі. 18. Гірські западини, яри, провалля. 20. Самоназва одного з представників народів Сибіру. 22. Сорт яблука. 25. Французький композитор, автор опери «Кармен». 27. Префікс, який у складних словах означає «повітря». 29. Герой роману Джека Лондона. 30. Сплюснутий квадрат. 31. Порода собак. 32. Музичний інструмент.

По вертикалі:

1. Ставка в казино, весь виграш від якої, якщо ніхто не вгадав, іде закладу. 2. Число, місяць і рік. 3. Болгарський курорт на березі Чорного моря. 4. Харківське видавництво дитячої літератури. 5. Композитор, автор вальсу з кінофільму «Мій лагідний і ніжний звір». 6. Фахівець із перетворення дерева чи металу на корисні речі. 7. Застаріла назва не-

пристойної поведінки чи осудливих вчинків. 9. Ім'я вірменського композитора, автора балету «Спартак». 12. Райцентр у Гомельській області сусідньої Білорусі. 13. Біле простирadlo, в яке у східних народів загортали покійника. 14. Спортивна людина, що відзначається силою і спритністю. 15. Підлабузник. 19. Ім'я знаменитого британського рокера, соліста гурту Black Sabbath. 21. Царство хаосу і пільми в давньогрецькій міфології. 23. Керівник першого російського телеканала, який, за чутками, після розмови з Путіним намагався застрелитися. 24. Книговидавець, який сто років тому видав практично всі найвідоміші енциклопедії Російської імперії. 26. Рай. 27. Сибірська назва амурського тигра. 28. Польська та чеська назва відомої європейської річки. ■

Кросворд №79 від 6 липня



ПРИКОЛИ

Два учні йдуть по вулиці й розмовляють:

— Мій тато все говорив: «Не ходи по злачних місцях — там можна таке побачити!»  
— І ти не ходив?  
— Ходив.  
— І що ти там побачив?  
— Тата!

На день народження мама дарує малювати красиву іграшку.  
— Ну, що треба сказати? — каже вона. — Що я кажу татові, коли він приносить додому зарплату?  
— І це все?

Після пограбування банку в головному сейфі не вистачало двох мільйонів. Директор каже репортеру:  
— Напишіть, що з банку вкрали три мільйони. У цього покидька хоча б удома буде страшний скандал!

Один із батьків, коли його запитали, що він може зробити для школи, відповів: «Порушити кримінальну справу!». Упродовж наступних 11 років адміністрація не турбувала його проханнями про матеріальну допомогу.